

Historisk Schiller Institut-konference i Paris: Genopbyg verden i BRIKS-æraen

14. juni 2015 – Lørdag morgen begyndte Schiller Instituttets internationale konference i Paris under ovenstående tema, med omkring 400 deltagere fra ca. 30 lande. Som Christine Bierre sagde i sine velkomstbemærkninger til forsamlingen, så er det meningen, at denne begivenhed skal være et alarmopkald for at få folk aktiveret til at ændre verden snarere, end det skal være en akademisk begivenhed, hvor man blot udveksler mange ord. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche holdt hovedtalen og gav først en rapport om det oprør, der fandt sted i den amerikanske Kongres i går, da den med et overvældende flertal stemte imod præsident Obamas TTIP-projekt. Dette oprør er på linje med BRIKS-nationernes udfordring imod den samme fjende: Wall Street og det internationale oligarki, som det sås på G7-topmødet sidste weekend. Dette oligarki føler sig berettiget truet, og det kunne hellere lancere en ny verdenskrig, end det kunne transformere sig – bemærk blot den anti-russiske retorik på G7-topmødet. Faren for en global atomkrig er til stede, og man må være opmærksom på det.

Alternativet er en ny relation, der er fri for geopolitik, mellem nationer, der arbejder sammen for menneskehedens fælles mål som helhed, og det, som prominente tyskere, der kritiserede G7-topmødet, gjorde, må optrappes, især tidligere tyske kansler Helmut Schmidt, der sagde, at man ikke alene skulle invitere Putin, men også lederne af de fire andre BRIKS-lande. Den tyske kansler Merkel må udskiftes, sanktionerne mod Rusland må afsluttes, den bedrageriske hjælp, der ikke går til grækerne, men til bankerne, må stoppe, og tilhængere af folkemord, såsom David Attenborough, der mødtes med Obama i det Hvide Hus umiddelbart før G7-topmødet, og som

ønsker at dekarbonisere verden og eliminere det meste af verdens befolkning, må stoppes.

BRIKS-alternativet er blevet opbygget siden topmødet i Fortaleza i Brasilien for et år siden; hundreder af aftaler er blevet indgået mellem disse fem lande, men også mellem andre lande, som det ses af de enorme projekter, Nicaragua Kanalen og den transkontinentale Brasilien-Peru-jernbane mellem Atlanterhavet og Stillehavet, som Kina går i gang med. Der er BRIKS' Nye Udviklingsbank og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, de nye institutioner, der er forpligtende engageret til at finansiere sådanne projekter.

Den Nye Silkevej er, siden Schiller Instituttet foreslog den for 25 år siden, aldrig kun blevet anskuet som et eksklusivt, økonomisk program, men som et fundament for stabilitet og fred på global skala, sagde Helga. Siden den kinesiske præsident Xi Jinping annoncerede den Nye Silkevej i 2013, er den blevet virkeliggjort i det praktiske liv, og den er udtrykkeligt blevet defineret som værende imod enhver geopolitik. Med hensyn til det kinesiske input, så er det i sit koncept drevet af konfucianisme og dennes princip om venskabelige relationer, der udvikler sig til harmoni – meget lig Nicolaus Cusanus' indbyrdes forbindelse mellem mikrokosmos og makrokosmos.

Helga genkaldte også Schillers forslag om at højne den menneskelige sjæl gennem skønhedens princip, der er identisk med frihed, den samme idé om harmoni, der fremmes gennem en stat, der blot er et middel til at opnå menneskehedens mål, snarere end et middel for eliten til at bevare sin magt. Det, vi behøver for fremtiden, er ægte statskundskab, der arbejder for det sande, det gode og det skønne, og ikke for det falske, det onde og det hæslige, sagde Helga.

Men under diskussionsperioden, der efterfulgte hendes hovedtale, advarede hun også om ikke at forblive i

søvngængeriet, men blive aktiv og vække befolkningen til bevidstheden om den akutte fare for krig og få den mobiliseret til fordel for et paradigme for en massebevægelse, for det er nødvendigt i Europa og USA, så man kan få smidt geopolitik ud, og en verden for menneskeheden kan blive skabt.

Tom Gillesberg efter Schiller Instituttets konference i Paris: Genopbyg verden i BRIKS-æraen

»Vi befinder os ved en afgørende skillevej, hvor vi her, ved udgangen af juni måned, ikke ved, om vi har et internationalt finanssystem, eller om det falder fra hinanden. Vi befinder os i en situation, hvor vi ikke ved, om man i desperation over, at det nuværende system har spillet fallit, vil starte en atomkrig, vil fortsætte med provokationerne mod Rusland, mod BRIKS-landene, og dermed sætte dagsordenen for, at man kan starte en atomkrig med Rusland.«

Går vi i søvne ind i en Tredje, atomar Verdenskrig?

LaRouche-bevægelsen, 12. juni 2015: Med Obamaregeringen, Kongres-republikanere og IMF, der med stor fanfare var værter for Victoria Nulands »Yats« i Washington torsdag, rykkede det selv samme nazi-regime verden et tvivlsomt skridt nærmere en termonuklear udslettelseskrig den selv samme dag. Præsident Petro Poroshenko satte en ny lov i kraft, der lukkede al ukrainsk-russisk militærsamarbejde ned, hvilket betyder, at russiske fredsbevarende styrkers transit til den tilgrænsende Transnistria-fastlandsregion afskæres. For at understrege pointen meddelte den ukrainske forsvarsminister, at S-300 luftforsvarssystemer var blevet flyttet til grænsen mellem Ukraine og Transnistrien i en klar optrapning af det, Yatsenjuk beskriver som »Ukraines krig med Rusland«.

Denne galskab vil ikke ophøre, før både Obama og Angela Merkel fjernes fra embedet. Obama har gjort alt, hvad der står i hans magt, for at fremme konfrontation med Rusland, nøjagtigt, som Lyndon LaRouche advarede så langt tilbage som i slutningen af 2011, da afsættelsen og mordet på Gaddafi i Libyen fandt stand.

Nu har begivenheder på Ukraine-fronten og i hele det baltiske og Sortehavs-området på grænsen til Rusland sat verden på den yderste rand af et udbrud af en stormagtskrig, en krig, der kan føre til atomar udslettelse.

Man kan ikke vurdere den nuværende, strategiske situation mere ligefremt. BaltOp-øvelser i Det baltiske Hav, og NATO-landøvelser på polsk jord finder sted i hele juni måned, hvilket fader sammen med opgøret i Europa over Grækenland. Ifølge nyhedsrapporter i de seneste 36 timer inkluderede de to forslag, som den græske regering fremlagde for EU-kommissionen torsdag, et krav om delvis annullering af gælden. Forslaget

blev omgående afvist.

Lyndon LaRouche har understreget, at Merkel er på randen af at blive væltet af fornuftige kræfter i sin egen koalitionsregering, og af to tidligere, tyske kanslere, der alle har krævet, at hun bryder med Obamas besættelse af konfrontation med Putin og Rusland. På et dybere niveau har LaRouche bemærket, at Tyskland er den sidste, levedygtige økonomi i Europa, og at et tysk-russisk samarbejde kan tilvejebringe en vending i det styrt, der ellers ikke går at stoppe, ned i endnu en finansiel og økonomisk katastrofe i det øvrige Europa.

Det samme er sandt for USA, hvor fjernelser af Obama fra embedet gennem midler, der er foreskrevet i Forfatningen, er det eneste fornuftige handlingsforløb. I modsat fald består valget mellem et dybt, accelererende kollaps af den smule produktive økonomi, der er tilbage i USA, eller også en fuldt optrappet, atomar konfrontation med Rusland og Kina.

Alt imens der er voksende tegn på erkendelse af katastrofen Obama, så er de utilstrækkelige, så længe ledende politiske kredse fremfører, at det »ikke er praktisk« at smide Obama ud nu. Siden hvornår er atomar udslettelse blevet »praktisk«? Ingen ved sin fornufts fulde fem kan påstå, at Obama har de lederegenskaber, som John F. Kennedy demonstrerede, da han forhindrede en atomar udslettelse under den cubanske missilkrise. Situationen i dag er langt farligere end under 1962-missilopgøret mellem USA og Sovjetunionen.

Udelukkende kun Obamas fjernelse, Merkels afsættelse og en omgående tilbagevenden til et Glass/Steagall-system, med begyndelse her i USA, kan løse den udvikling, der nu er i færd med at føre verden hen imod en katastrofal krise. Med Merkel, der er sikkert sat ud på græs, kan de fornuftige kræfter i Tyskland, der promoverer tysk-russisk samarbejde og større økonomisk integration i det nye BRIKS-paradigme, påbegynde processen med at redde Europa.

Helga Zepp-LaRouche besvarer spørgsmål på Konferencen på Manhattan, 6. juni 2015

2.49.50

SPØRGSMÅL (parafrase): ... man ser vores ungdoms uvidenhed, det samfundsmæssige forfald, som vi er vidne til ... jeg læste, at, i nogle områder underviser de, at vi får vores rettigheder fra regeringen; skræmmende ting. Jeg spekulerer på, hvordan vi skal vende noget af omfanget af dette omkring. Jeg mener, at dagsordenen for at vende tilbage til de grundlæggende principper er så magtfuld og vidunderlig, men det virker som en hård række at hakke, med den uvidenhed og det samfundsmæssige forfald, vi ser i dag. Hillisdale College har talt om de grundlæggende fædre og landets grundlæggelse, og jeg undrer på, om LaRouche-bevægelsen arbejder sammen med Hillisdale, som ikke vil modtage statstilskud, så de er uafhængige af den politiske proces og regeringen. Har De nogen tanker omkring dette?

(Helga besvarer spørgsmålet generelt):

2.52.00

ZEPP-LAROUCHE: Idéer er en sjov ting, for man kan ikke købe dem i en forretning, man kan ikke veje dem, de har ingen dimensioner; de er immaterielle. Men de er alligevel det mest magtfulde, der findes i universet. For de kan ændre historiens gang; og hvis de krydser historiske korsveje, hvor det er de rigtige idéer for netop det øjeblik, så kan de flytte bjerge. De kan fuldstændigt ændre paradigmer, og det er sket mange

gange i historiens løb.

Og jeg mener, at vi netop nu befinder os i en utrolig afslutning på en epoke, og folk, der under normale omstændigheder ikke tænker så meget på historie, og det er grunden til, at vi ønsker at gå tilbage til historiske kampe, for at lære af dem. Men folk lever som regel deres liv, de ser på, hvad deres plan er, men de tænker ikke rigtigt på tidsepokernes lange buer. Men hvis man ser på universel historie fra dette synspunkt, så kan man faktisk se, at der i historiens løb har været et par gange, hvor paradigmerne blev fuldstændigt udskiftet. Mit yndlingseksempel er: Hvordan kom vi fra det 14. århundredes Mørke Tidsalder til Italiens Gyldne Renæssance, som dernæst kom til at udgøre grundlaget for de næsten 600 års efterfølgende historie? Og det var, fordi man havde et sammenfald: For det første brød det gamle paradigme sammen; man havde den Sorte Død, man havde flagellanter, heksebrændinger – virkeligt et samfund i forfald. Men så kom der en genoplivelse, fordi der var en håndfuld mennesker – Dante, Petrark, Padua-skolen, Jeanne d'Arc, Nikolaus af Kues, [kardinal] Bessarion, Plethon – det var virkeligt en håndfuld mennesker, der passede, og der kom en renæssance, der gik tilbage til den store, klassiske, græske periode, som kom i form af den delegation, som Nikolaus af Kues bragte ud af Konstantinopel, efter at byen var faldet i hænderne på muslimerne på den tid; og han førte en delegation fra den græsk-ortodokse kirke til Konkilerne i Firenze og (Cirenza?), og de medbragte Platons værker, der havde været glemt i Europa i 1700 år; der var ingen, der vidste noget om Platon længere. Og dette samt et par andre indflydelser medførte en sådan forandring, at den nye tid, der i realiteten defineredes af især Nikolaus af Kues, fuldstændigt ændrede paradigmet. Nikolaus af Kues sagde helt bevidst, at vi må afvise skolastikken, vi må afvise peripatetikerne, eleverne af Aristoteles' tænkemåde, og alt, der har med det at gøre, og han udviklede en ny metode for tænkning. Han sagde helt bevidst, nu siger jeg noget, som hidtil i historien aldrig har

været sagt af noget menneske. Dette var ***De Docta Ignorantia (Om Lærd Uvidenhed)***, og der var især tænkningen med ***Coincidentia Oppositorum (modsatningernes sammenfald)***, idéen om, at det Ene er af en højere kvalitet, en højere orden, end de Mange. Det er en metode til konfliktløsning, for når ens sind først er i stand til at tænke på fornuftens niveau; ikke kun på niveauet for at forstå, eller ratio, intellektets niveau, hvor man altid er fanget i konflikter, modsigelser, paradokser, man ikke kan løse, men at man kan lære at tænke på et højere niveau, ved at hoppe op til fornuftens niveau. På denne måde kan man udvikle en helt anden måde at tænke på, og det er, hvad vi prøver at gøre, for det er tydeligt, at hvis vi forbliver i området for geopolitik, såkaldte nationale interesser, såkaldt gruppeinteresse, så vil vi få Tredje Verdenskrig, og vi vil ikke alle sammen være her til at reflektere på det. Dette er blevet forstået blandt et voksende antal nationer omkring BRIKS, omkring det kinesiske lederskab, hele »win-win«-idéen. Dette er blevet mere attraktivt. Hvorfor tror man, at så mange lande allierer sig med BRIKS netop nu – hele Latinamerika er med BRIKS, hele Asien er med BRIKS; Afrika ser kun hen til Kina og Indien for at få hjælp, ikke til Europa eller USA.

Man kan se sådan på det: der er to modeller. Den ene er at have krige, konflikter, og det er USA-NATO-Europa-modellen; og så er der modellen med at gå med i store projekter, at få gavn af samarbejde om teknologi, videnskab, rumforskning. Overrasker det jer virkeligt, når de fleste lande siger, vi ønsker at være en del af den anden model?

Så jeg ser ikke bare på forandringen internt i USA, internt i Europa, for der er mange forskellige dynamikker, der kommer ind på nuværende tidspunkt. Jeg ser på dette som en periode med meget, meget pludselige forandringer, med pludselige skift. Hvis det europæiske system kollapser, så vil det omgående bringe spørgsmålet om Glass/Steagall på banen. Og derfor er hele spørgsmålet om et nyt præsidentskab [i USA]

ikke blot et spørgsmål om 2016 eller 17, men spørgsmålet om, hvilken opsætning kan der blive mellem O'Malley – der er mange organisationer, der netop nu kæmper for aspekter af det. TPP – der er mange spørgsmål, som folk mobiliserer omkring, for folk indser, at, nu er det slutspillet.

Vores fremgangsmåde er ikke blot at fokusere på eksisterende netværk, selv om det alt sammen er vigtigt og bør være inkluderet, men man må have en slags forudelse om, hvor historien vil være om et par uger, en måned, et par år eller et hundrede år fra nu af. Og hvis man har de rigtige idéer, der kan komme ind i disse dramatiske forandringer, kan man fuldstændigt ændre begivenhedernes gang.

(Spørgeren: Tak, De har inspireret mig.)

3.13.10

SPØRGSMÅL: Godaften, hvordan har De det? Jeg har et par spørgsmål. De har nævnt noget om højhastighedstog (eksprestog), som er en god idé. Hvordan ville De fremme dette spørgsmål, og hvor vil De få pengene fra? Det er et spørgsmål.

Mit andet spørgsmål: Jeg er enig med Dem i spørgsmålet om den måde, vores børn opdrages på, om medierne og det, vores børn ser på Tv. Noget af det, der kommer ud af radioen, er oprørende. Hvad er Deres dagsorden mht. at øge kendskabet/bevidstheden og forbedre præsidentskabet og øge bevidstheden omkring den måde, forældre opdrager deres børn på og det, der vises i Tv!

3.14.25

ZEPP-LAROCHE: Jeg har ikke noget Tv-apparat, men i går så jeg lidt amerikansk Tv – jeg zappede rundt på kanalerne, og jeg var fuldstændigt forfærdet! Når man ikke har set Tv længe, og

man så tænder for det, kan man næsten ikke tro, at det kunne blive værre i forhold til for 10 år siden. Jeg må lige korrigere: Jeg ser tysk Tv, russisk Tv, kinesisk Tv og andre programmer, der har dokumentarer; men jeg mente især de almindelige, amerikanske, populære kanaler. Det er rædselsvækkende; det er så dumt, så banalt, så fuldstændigt designet til at gøre folk frygteligt dumme, og det har en metode. For nogle år siden sagde min mand, vi burde smide fjenden ud af vores stue ved at sparke deres Tv ud af vinduet på lossepladsen; det er måske det bedste, man kan gøre.

Jeg kan kun være enig med Confucius i, at man ikke kan regere ved dekret, men kun ved sit eksempel. I øjeblikket befinder vi os ved en sådan korsvej. For at sige meget klart, hvad jeg mener: Jeg mener, at vi inden for de næste par uger sandsynligvis vil se det transatlantiske finanssystem bryde sammen. Vi vil se en forhøjet fare for krig. Vi vil sandsynligvis se forandringer i USA's regering. Min mand har mange gange sagt, at, med mindre Obama fjernes fra embedet, ved forfatningsmæssige metoder, så vil denne verdenskrig komme, simpelt hen, fordi Obama er et redskab for denne imperiefraktion. Og hvor det er vanskeligt at se, hvor dette skulle komme fra – historien forløber ikke, som aviserne siger det. Hvis man ser på Første og Anden Verdenskrig, kan man se, at det, der stod i aviserne, blot var 1 %, lige som et isbjerg, hvor man ser 1 % over vandet, og resten er under. Der er i øjeblikket et oprør i institutionerne. Walter Jones [kongresmedlem, R] talte om de 28 sider [hemmeligstemplede, fra den officielle Kongresrapport om begivenhederne omkring 11. september, 2001], og det er utroligt, at man mørklægger begivenhederne omkring 11. september – alene det er utroligt! Men så har DIA for nyligt offentliggjort disse dokumenter, som gør det meget klart, at regeringen løj om Benghazi. De fortalte en historie, som de vidste ikke var sand, om, hvem der dræbte ambassadør Jack Stevens; de vidste, at de libyske våben skulle til de syriske oprørere; de vidste, at disse oprørere ville bygge et kalifat, hvilket er ISIS netop nu i

Irak og Syrien. Disse dokumenter var kendt af Benghazi-komiteen, men nu er de deklassificeret, og de kan bruge dem. Der var også Hersh-afsløringerne og mange andre spørgsmål, som er en forfatningsmæssig grund til at undersøge, om denne præsident bør forblive i embedet.

På den anden side er O'Malley fortaler for Glass/Steagall, og Glass/Steagall er første skridt; men derefter må man have et kreditsystem. Måden, hvorpå vi får maglev-tog eller eksprestog eller andre højteknologiske højhastighedstog er ved at anvende Alexander Hamiltons principper, for at fjerne kasinoøkonomien, vende tilbage til et kreditsystem, vende tilbage til en Nationalbank, udstede kreditlinjer. Hver gang, man i historien har anvendt dette Amerikanske Økonomiske System, såsom under Meiji-genoprettelsen, Tysklands genopbygning efter Anden Verdenskrig, hvor Kreditanstalt für Wiederaufbau brugte samme metode, som Roosevelts Reconstruction Finance Corporation til finansiering. Det var sådan, Tyskland blev genopbygget fra en ruinhob og til det tyske, økonomiske mirakel. Så finansieringen er ikke noget problem, for man kan bevise, at i hvert eneste tilfælde, hvor dette blev anvendt, var fordelen større, selv skatteindkomsten var større end den oprindelige kredit, der blev udstedt, simpelt hen fordi det er hemmeligheden ved menneskelig arbejdskraft, at den skaber mere, end den bruger til at arbejde med. Den skaber en merværdi i forhold til det, som råmaterialerne, værktøjet osv. oprindeligt repræsenterede. Så hemmeligheden ved et kreditsystem er, at det betaler sig selv. Man betaler ikke noget for det, man anvender bare den rigtige metode. Hvis dette sker, tror jeg, at der vil komme en opstand i hele verden, og folk vil kræve bedre uddannelse. De vil se tilbage på perioder i historien, hvor USA var storslået. Det er derfor, det er så vigtigt at gå tilbage til USA's oprindelse og studere, hvordan republikken rent faktisk blev dannet; men også at se på andre lande. Jeg har længe sagt, at vi kun vil komme ud af denne krise, når vi får en ægte dialog mellem civilisationerne, hvor hver kultur og hver nation relaterer

til den bedste tradition i den andens kultur. Tyskland er ikke 12 års nationalsocialisme; Tyskland har sandsynligvis også det største antal store videnskabsmænd, opfindere, digtere. Hvis man genopliver dem, og dernæst relaterer til Kina, den fem tusinde år gamle nation med Konfucius, Mencius; med mange perioder, hvor Kina var verdens førende nation, faktisk helt frem til det 15. århundrede. Vi relaterer til Indien, ikke ud fra standpunktet om den nuværende fattigdom i nogle egne af Indien, men som en af de største civilisationer; de vediske skrifter, Upanishaderne, Gupta-perioden, den indiske renæssance i slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede, Tagore. Det samme med Rusland. Rusland har en storslået historie, med ikke blot Pusjkin og andre store digtere, men også med videnskab. Vi må simpelt hen fokusere på hele menneskeheds store præstationer, og så kommunikere dette og bygge en ny renæssance ud fra det. Jeg mener, at det er lige så meget inden for rækkevidde, som at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen. Hvis vi kommer igennem den kommende periode, som altså er krakket, genindføre Glass/Steagall, vende tilbage til politik efter Hamiltons principper, gå med i BRIKS, få en gældskonference for Grækenland og hele Europa, og så gå med i den Nye Silkevej; hvis vi gør det, så vil vi, om et par år, se tilbage på denne periode og sige, hvor var vi dumme, at vi ikke foretog dette spring noget før. Nu læser folk, de studerer, de nyder at være skabende, de distribuerer det og viderekommunikere det til deres børn.

Det beror alt sammen på den aktuelle periode, det er ligesom en prøve for civilisationen; vi kunne miste alt, det kunne ske, at vi ikke mere vil eksistere. Men hvis vi arbejder sammen for denne eksisterende plan, der allerede er i færd med at blive virkeliggjort af mere end halvdelen af menneskeheden, kunne vi få en ny renæssance, der er skønnere end nogen af fortidens renæssancer. Og jeg ønsker, at I virkelig skal have forestillingsevne; hvordan ønsker I, at verden skal se ud om hundrede år? Og så hjælpe os med at kæmpe for at virkeliggøre

det.

SPØRGEREN: Blot et tillægsspørgsmål: er det korrekt at sige, at vi er i krig inden for et år?

ZEPP-LAROCHE: Faren er der lige nu. Det er derfor, min mand bliver ved med at sige, at Obama må fjernes fra embedet ved forfatningsmæssige midler. Grunden til, at jeg nævnte isbjerget, at man kun ser den øverste del, og ikke den nederste; hvis man ser tilbage på historien, og man skriver Anden Verdenskrigs historie, så ser man, at der var en stor del, der lå under vandet, som var diplomati, efterretninger, hemmelige efterretningstjenester, alle mulige processer, som man ikke ser; og jeg har en klar mistanke om, at der bag alle disse skandaler, der nu rammer Obamaregeringen, er et engagement fra nogle institutionelle kræfter i USA, der ønsker at stoppe 3. verdenskrig. Det er min [overbevisning] – jeg har ikke bevis for det, men jeg tror, at hvis man ser tilbage på, hvordan historien fungerer, så bruger folk undertiden en skandale til at standse noget, som de ikke har modet til at sige højt og ligeud. Jeg ser i øjeblikket en stor uro – f.eks. pressekonferencen om de 28 sider, som Rand Paul afholdt sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Massey og Lynch, og familierne til ofrene for 11. september, og så Bob Graham, senatoren, den tidligere leder af Kongresundersøgelseskomiteen for 11. september var der også; det fik pressedækning over hele USA og internationalt. Når det først begynder at ske, så kan det ikke stoppes. Hvorfor er det så vigtigt? Fordi man så kommer frem til de virkelige årsager til terror, finansieringen af terror. Man må genoverveje hele den aktuelle politik, som f.eks. Irak, baseret på løgne; Afghanistan, baseret på løgne; Libyen, totalt løgn; Syrien, totalt løgn. Alt dette vil blive undersøgt, og folk vil sige: Vent lige et øjeblik. Var disse krige, baseret på løgne, virkelig fremmede for amerikanske interesser? Eller var de det modsatte? Forårsagede halshugningen af én terrorist ved magt ikke, at der opstod 30 nye? Burde vi ikke have en helt anden

fremgangsmåde, og hvis USA ville gå med i BRIKS og den Nye Silkevej, kunne vi gå sammen med Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, Syrien, og så kunne vi udvikle Mellemøsten, og så ville man udtørre terroren. Hvis man blot fortsætter med at bombe, vil det skabe mere kaos og mere ... Så man må have et komplet overblik over det hele, og det kunne ske i de næste uger og måneder.

SPØRGER: Om sandsynligheden for 3. Verdenskrig: USA sendte en militærenhed ind i Ukraine for at være rådgivere for de ukrainske nazister, der har magten, og denne militærenhed var 173. Luftbårne, 'De skrigende ørne'. Rent historisk sender man ikke 'De skrigende ørne' ind, med mindre man har til hensigt at kæmpe. Sidst, de blev sat ind, var i den sydvietnamesiske republik for at rådgive dem, og I ved, hvad det førte til. Dette er blot en kommentar til sandsynligheden for 3. Verdenskrig; det er en reel trussel.

3.35.15

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at denne idé med en win-win-strategi, som Kina har sat på dagsordenen, virkeligt er måden at overvinde det på, for når man først har – det er derfor Schiller Instituttet og EIR udgav denne nye rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som virkeligt er idéen om den fælles interesse for alle. Det er sådan, man overvinder geopolitik, og jeg mener, at det faktisk er konceptet, at hvis man begynder med menneskehedens fælles interesser, kan man reorganisere alle institutioner til at tilpasse sig til det. Når man først har en Verdenslandbro, vil man få en ny sikkerhedsarkitektur, som slutteligt vil have til følge, at forsvar bliver unødvendigt. For hvis man arbejder sammen – vi skulle være i stand til at blive atomvåbnene kvit ved enten at fjerne dem eller gennem våben, der bygger på nye, fysiske principper, hvilket var SDI (Strategisk Forsvarsinitiativ), som Lyndon LaRouche promoverede, og næsten fik gennemført, for

nogle og tredive år siden.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at vi har nået et punkt i menneskehedens historie, hvor vi enten foretager dette spring, eller også vil vi ikke eksistere. Der bliver ikke endnu en lille krig ... jeg tror, at vi er ved et punkt, hvor vi enten foretager et evolutionært spring til det nye paradigme for menneskehedens fælles mål, eller også er det efter al sandsynlighed ikke værd at diskutere, hvad der bliver tilbage.

...

(Helga om princippet om én menneskehed)

Jeg taler faktisk ikke om en ny organisation; jeg taler om et nyt princip. Et princip, som på en vis måde er idéen om, at man har nationale interesser imod andre nationers, eller grupper af nationers, interesser. Det er en udlevet idé. Vi må gå over til den idé, at der kun er én menneskehed, og at denne ene menneskehed kun har én interesse. Vi må se på det, lige som astronauterne, som den blå planet ude fra rummet, uden for planeten, og de siger alle det samme, kosmonauter, taigonauter, astronauter; de kommer alle sammen hjem med den samme oplevelse, de siger: Min Gud, vores planet er så lille i det enorme Solsystem, i en endnu større galakse, og der er milliarder af galakser der ude, som vi næsten intet ved om. Så hvorfor ikke arbejde som én civilisation og forsvare denne blå planet i dette ekstremt store univers og forsøge at forstå, hvordan vi som art kan overleve? For den menneskelige civilisation er skrøbelig. Geofysikere fortæller os, at, i universets historie opstod mennesket blot ét sekund før midnat, og det vil forsvinde ét sekund efter midnat. For når Solen ophører med at fungere, om to milliarder år, eller vi rammes af asteroidenedslag, så er det farer, der kunne eliminere os pga. farer fra rummet. Vi fastholder, at dette er en tåbelig idé, for argumentet imod disse mennesker er, at det ville betyde, at Beethoven har komponeret forgæves, eller Schubert eller Schumann, Bach, Mozart; og det er en

uacceptabel idé. For hvordan kan man have en sådan skønhed i musik, der forsvinder? Så vi må tænke på, at vi skal være den udødelige art. Vi skal være den første art – og vi ved jo ikke, om der er andre arter et sted, vi har ikke mødt dem – men på nuværende tidspunkt er vi den eneste, skabende art. Vi må sørge for, at vi nu gør det rigtige, så vi kan eksistere om to milliarder år, ti milliarder år, eller i al evighed. At tænke sådan; tænk ikke på små spørgsmål, tænk på store spørgsmål. Det er det, der gør os til mennesker; intet dyr har nogen som helst idé om fremtiden. Hvis man siger til sin hund, at i morgen vil vi gå en tur, så vil hunden løbe hen til døren og 'sige' gå en tur! Den har intet begreb om, at, i morgen er i morgen. Den hører 'gå tur', og så vil den gå tur nu. Hvis man siger til sin hund, at man vil give den en dejlig steg til dens fødselsdag om tre måneder; det er bare ærgerligt!

...

(Helga om en positiv bevægelse for fremtiden)

3.44.00

Jeg vil gerne sige, at det, vi har brug for i USA, og de fleste andre steder i verden, er en massebevægelse for udvikling. De fleste mennesker har et spørgsmål, som de kan lide at kæmpe IMOD – det er nyttigt, og det bør ske – men jeg mener, at det, vi virkelig har brug for, er en massebevægelse for fremtiden. En massebevægelse for en kulturel renæssance, for en global genopbygning af økonomien, for kun, hvis man har en positiv løsning, at man kan løse kriminaliteten, ungdomskriminalitet, pornografi, alle mulige perversioner; man må have en positiv idé.

...

(Helga om betydningen af historie som videnskab)

3.51.20

Jeg vil gøre det ganske kort: Det, der er så fascinerende ved historie, er, at det er en videnskab. De fleste mennesker mener ikke, at historie er videnskabelig. Beviset er, at f.eks. at Friedrich Schiller var i stand til at gennemskue Habsburg-imperiets forkerte rapporter om Wallenstein og uden historiske optegnelser kunne nå frem til en korrekt vurdering af, hvem Wallenstein var, hvilket først blev bevist af historikere 150 år senere. Med andre ord, så var han i stand til at erkende den nødvendige idé, baseret på den idé, at han allerede havde mistanke om, at kildematerialet var forkert, baseret på, hvem der havde videregivet det. Det er for mig et meget godt eksempel på en evne til forudelse, som gør Lyn i stand til hele tiden at give et begreb et navn, en ny udvikling, hvor han siger, det er dette, og så siger folk flere måneder senere, nå ja, LaRouche var den første til at give det et navn. Der er en enestående overensstemmelse med sindets skabende evner, og så, hvordan historien udvikler sig, hvilket er en videnskab. For mig er der en stor overensstemmelse med Friedrich Schillers skrifter, 'Hvorfor bør vi studere universalhistorie', som jeg virkelig vil anbefale alle at gå hjem og læse, 'Hvorfor, og til hvilket formål, studerer vi universalhistorie?'. I slutningen siger han, at hvis man forstår den rigdom, vi har arvet fra tidligere generationer, bør det opmuntre og inspirere os alle til at bidrage med noget, således, at når vi forlader livets scene, har vi tilført en rigdom til de kommende generationer. Og det kan vi alle sammen gøre. Det inspirerer os. Det forbinder os med den kæde af generationer før os, der er døde, og det er forbindelsen og broen til fremtidens generationer, hvis vi organiserer vores liv på en rig måde, så vi bidrager til civilisationens fremskridt. Det er i realiteten meningen med historie på en ikke-akademisk måde.

...

Helga Zepp-LaRouche: Hovedtale ved Schiller Institut-konference på Manhattan, D-dag: Prometheus-udfordringen under udfoldelse: BRIKS, en ny æra for menneskeheden

Det glæder mig at tale med jer i dag, på denne særlige dag, som er D-dag, og det bør fylde os alle med håbet om, at faren for en ny fascisme, der er ved at vokse frem i verden, kan besejres – men forhåbentlig med færre tab. Jeg siger dette, fordi vi netop nu befinder os på randen af Tredje Verdenskrig, og det gør vi af nøjagtigt de samme grunde, der forårsagede Første Verdenskrig og Anden Verdenskrig: en imperiemagts interesser imod nationers velfærd og almene vel.

Se hele konference-videoen med den fantastiske spændende diskussion:

Download (PDF, Unknown)

LaRouche: Vi står nu over for truslen om en udslettelseskrig

Fra LaRouche-bevægelsen 10. juni 2015 – »Vi står nu over for truslen om en udslettelseskrig, dvs. en krig, der ville betyde den menneskelige arts udslettelse«, erklærede Lyndon LaRouche under en diskussion her til aften med LaRouche PAC's Komite for National Politisk Strategi.

»Hvis Obama stadig er ved magten, når vi når frem til 4. juli, så vil en generel krig meget snart være over os. Folk tænker på forskellige områder, forskellige problemer, forskellig politik. De må indse, at der er en global politik, en forenet, global politik, der må erkendes. Der kan være lokale begivenheder, men de virkelige begivenheder, som er vigtige, er de, der udgør truslen om den menneskelige arts udslettelse.

Og det, der foregår i denne proces, under Obama – hvis Obama ikke fjernes snart, så vil følgerne, inden for en måned eller så, være, at begivenhederne kommer væltende, og vi vil få en global, termonuklear krig. Og problemet er, at der sandsynligvis ikke kommer nogen løsning ud af det, kun død.

Vi kom tæt på det, da præsident John F. Kennedy håndterede Cubakrisen, der i realiteten truede med en global atomkrig. Det var allerede i det, og præsident Kennedy fik den russiske regering til at holde sig tilbage. Og de store bombekapaciteter, som Rusland havde til rådighed, blev rent faktisk fyret af i de øde landområder i det nordlige Rusland. Hvis det ikke var sket, hvis Kennedys intervention

ikke havde haft denne virkning, så ville vi have oplevet noget, der svarer til det, der truer os fra den rolle, der spilles af det britiske redskab, der hedder Obama.

Hvis Obama ikke meget snart fjernes fra embedet, eller en intervention af lignende art ikke sker i stedet for, så kunne hele planeten, hele menneskeheden, være truet af udslettelse. Og det er ikke meget forskelligt fra det, der skete med Krustjov, det, der kunne være sket dengang.

Men denne begivenhed er langt større, og Obama langt værre mht. sin politik. Med hensyn til national politik er han planetens værste person i moderne historie, for det, han truer med at gøre med sin politiks kurs, er at udslette den menneskelige art, hvad enten han ved det eller ej.«

Endnu mens truslerne mod Rusland, der kommer fra Obamas, og nu også fra hans fætter Jeb Bush' mund, forsætter med at eskalere, så lyder der mentalt sundere røster fra hele planeten om at sætte en bremseklods for denne galskab, før det er for sent.

I Tyskland vokser på forskellige fronter oppositionen til Det britiske Imperiums vanvid, som det kom til udtryk i den seneste politiske intervention fra de tre, førende statsmænd – Schmidt, Schröder og Steinmeier – og lignende sprækker breder sig over hele Europa.

I USA har professionelle militære ledere, så som gen. Ray Odierne, offentligt erklæret, at sammenbruddet i kommunikationerne mellem USA og Rusland er alarmerende og »afgjort øger faren for fejlberregninger«, der kunne føre til en farlig eskalering frem mod krig. Topeksperter inden for missilforsvar og tidligere militærrådgiver Ted Postol har kaldt truslen med den amerikanske opstilling af mellemdistanceraketter i Europa for »militært stupidt og kunne øge chancerne for et uventet uheld eller en fejlberregning, der fører til atomkrig«.

Det er derfor, vi må fjerne Obama fra embedet, understregede Lyndon LaRouche endnu engang i dag. Det er den hurtigste, og den eneste sikre måde at komme faren for atomkrig i forkøbet. Han er en agent for briterne, og han udfører Det britiske Imperiums beskidte arbejde, inklusive at forsvare et smuldrende finansimperium, der i realiteten er den drivende kraft hen imod krig. Mht. den tyske kansler Angela Merkel, så erklærede LaRouche, »Jeg mener, at hun bør fjernes fra sit embede omgående. Det, hun bl.a. gør, er, at hun bringer Tyskland i alvorlig fare.«

Der er en klar vej ud af denne krigsfare og hen imod at erstatte Det britiske Imperium med et nyt, internationalt system, der er i overensstemmelse med menneskets sande natur.

»Spørgsmålet er temmeligt komplekst, men interessant«, erklærede LaRouche under diskussion med medarbejdere i går.

»For det første, hvis Tyskland får lov til af sig selv at åbne en relation med Rusland med en aktiv, økonomisk politik, så vil den russiske politik blive styrket; og den tyske økonomi bliver beskyttet mod et sammenbrud, hvor det går ind i kategorien af at være løbet over ende, som gælder for det meste af resten af Vesteuropa. Så dette er realiteten; og det umiddelbare problem er nu Merkel. Så længe Merkel med sin politik har kontrol over den tyske økonomi, vil den tyske økonomi snart styrte ned i den samme dystre tilstand, som i andre dele af Vest- og Centraleuropa.«

Titelbillede: Obomba!

BROCHURE: HVORFOR USA OG EUROPA

MÅ GÅ MED I BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden. Udbred denne nye, verdensforenende politik for fred og fremgang for alle. Gå med i kampen!

– En ny, international orden for menneskeheden.

Intet betydningsfuldt opnås uden kamp. (Og dette er ganske afgjort en kamp).

GÅ MED I KAMPEN!

UDBRED DENNE NYE, VERDENSFØRENENDE POLITIK FOR FRED OG FREMGANG FOR ALLE.

NU komplet digital version 36 sider. Trykt version 20 sider.

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

LaRouche: Fjern Merkel og Obama nu!

8. juni 2015 – Leder fra LaRouche-bevægelsen.

Aftenen før G7-topmødet minus Rusland, der begyndte i Tyskland søndag, fandt to afgørende begivenheder sted, lørdag – en fremlæggelse af Lyndon LaRouche til medarbejdere, og en stor begivenhed i Manhattan med Helga Zepp-LaRouche. Som Lyndon LaRouche sagde søndag, så bør disse to fremlæggelser ses som reflekterende et eneste, forenet strategisk koncept.

For at forhindre atomkrig og den menneskelige arts udslettelse må vi fjerne Barack Obama fra embedet i USA som en uadskillelig del af en proces, der fører til skabelsen af et nyt præsidentskab i USA i løbet af de næste 18 mdr. Som LaRouche erklærede i søndags, så er dette ikke et gæt, ikke en myte, men en kendsgerning.

En nøgle til omgående at forandre den globale situation er det betydningsfulde i, at tre ledende, tyske personer, de tidligere kanslere Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt den nuværende udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, alle tre skred til handling i den forgangne weekend over for den nuværende tyske kansler Angela Merkels anti-russiske, britiske imperiepolitik. Deres handling kunne, som LaRouche udtalte, spille en nøglerolle i at frembringe muligheden af at forhindre atomkrig.

Hvis de tre kunne frembringe Merkels fjernelse fra embedet, sagde LaRouche, ville det være tilstrækkeligt til at forhindre udbruddet af atomkrig. Det er den bedste chance, vi har, for

at starte en kædereaktionsproces internationalt for at stoppe fremstødet for verdenskrig på vegne af det britiske imperium. Hvis Merkel blev fjernet, ville det åbne for forhandlinger med Rusland. Det ville også skabe betingelser, der var favorable for fjernelsen af Obama.

Larouche understregede, at disse tre ledende personer i Tyskland ikke havde noget andet valg end at gøre det, de har gjort. Det var nødvendiggjort af det faktum, at den tyske økonomi er ved at blive kørt ned af politikken med at gå imod Rusland. Den tyske økonomi er i fare for at kollapse, hvis Merkels og Obamas politik fortsætter.

Se på de andre nationer i Europa. De er alle på randen af kollaps. En mindre hældning, og hele systemet går ned i et krak.

Disse tre tyske personer, der alle er medlemmer af Socialdemokratiet, som danner koalitionsregeringen under Merkels ledelse, har derfor, ved at gå imod Merkel, åbnet dørene for, at Tyskland kan genåbne relationer med Rusland.

Hvis de ikke havde udført denne handling, og hvis de ikke fuldfører det ved at bringe Merkel til fald, vil den tyske økonomi kollapse.

De har således, ved at angribe Merkel, angrebet den britiske imperiepolitik. De ved, at, uden en ændring i denne retning, er der ikke alene ingen mulighed for at redde Tyskland, men heller ingen mulighed for at forhindre et kædereaktionskollaps i det transatlantiske område som helhed.

Tyskland er den eneste nation, der har potentialet til at genstarte Europas økonomi som helhed. Det er den eneste økonomi, der har nogen betydelig vægt i Vest- og Centraleuropa. Arkitekturen i Vesteuropa afhænger af den tyske økonomi. Det er den sidste økonomi i Europa, der har nogen myndig magt. Italien er håbløs, Frankrig er ødelagt. Det samme er sandt om Storbritannien, Spanien og Portugal.

Hvis man ikke er i færd med at forøge arbejdskraftens produktive evne, er man i færd med at kollapse. Tyskland er den eneste nation, der har ansporingen og evnen til at genetablere en fredelig relation med Rusland.

Den eneste valgmulighed for Tyskland, og for Europa som helhed, er at åbne en produktiv, økonomisk relation mellem Tyskland og Rusland. Ved at gøre det kan Rusland åbne dørene til Eurasien for Europa som helhed og bringe Kinas, Indiens osv. rolle ind.

Hvis, ud over at fjerne Merkel og igangsætte ovennævnte proces, vi i USA fjerner Obama fra embedet, kan vi også genstarte den amerikanske økonomi.

Ved at gøre dette, kan vi ændre hele den strategiske situation på planeten.

Det er, hvad vi nu må gøre. Hvis vi ikke gør det, er der ingen mulighed for at forhindre atomkrig.

**RADIO SCHILLER med kandidat
Tom Gillesberg den 8. juni**

2015:

Revolte i Tyskland imod konfrontation med Rusland

Fhv. tyske kanslere Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt nuværende udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, angriber konfrontationspolitikken over for Rusland.

USA: Den første prøve for skabelsen af et nyt præsidentskab: Få Obama ud nu!

Fra LaRouche-bevægelsen 2. juni 2015: Det bliver mere og mere åbenlyst, at verden har kurs mod en strategisk konfrontation mellem Obama-regeringen og både Rusland og Kina. Så længe, Obama forbliver i embedet som USA's præsident, vil krigsfaren fortsat bestå. Det første punkt på forretningsordenen for skabelsen af et nyt præsidentskab er derfor at føre an i at fremtvinge en rigsretssag mod Obama eller i hans fjernelse fra embedet iflg. bestemmelserne i det 25. tillæg til Den amerikanske Forfatning.

Den forgangne weekends begivenheder har gjort det klart, at USA, og verden som helhed, ikke kan overleve, hvis den form for åbenlyse krigsprovokationer, der har været udført af Obama

under ordrer fra London/Wall Street, fortsætter. Udstationeringen af USS Ross, et krigsskib udstyret med AEGIS-missilforsvar, til farvandet i Sortehavet i nærheden af Rusland i sidste uge sendte russiske kampfly i luften for at tvinge skibet til at vende om. Der er NATO-øvelser i gang i de baltiske, arktiske og skandinaviske regioner nær den russiske grænse. Troværdige rapporter antyder, at der er vestlige lejesoldater over hele Østukraine, der støtter Kievstyrkerne i, hvad der kunne blive til en ny runde af provokationer.

Den nyligt tiltrådte chef for NATO's Militærråd, en tjekkisk general, har opfordret NATO til at bruge taktiske atomvåben mod Rusland, angiveligt hvis Rusland gennemfører en blitz-invasion af De baltiske Stater.

I det asiatiske stillehavsområde er de samme, eskalerende provokationer i gang, der har både Rusland og Kina som mål. Efter sidste uges P-8 overvågningsflyvninger af småøer i det Sydkinesiske Hav, som Kina gør krav på, brugte den amerikanske forsvarsminister Ashton Carter begivenheden med weekendens Shangri-La Dialog, med deltagelse af asiatiske regeringsrepræsentanter for forsvaret, til at komme med nye trusler mod Kina. Carter rejste fra Singapore til Vietnam, med andre stop undervejs, for at iværksætte en flådekoordinering mod Kina. Under Shangri-La Dialogen angreb både den russiske og den kinesiske viceforsvarsminister den amerikanske politik, hvor den russiske åbenlyst sagde, at Washingtons forfølgelse af Prompt Global Strike var en krigsplan for førsteangreb mod både Rusland og Kina.

Rusland har annonceret en ambitiøs sommer med non-stop militærmanøvrer, der inkluderer den Strategiske Raketstyrke, der nu har undergået en omfattende modernisering. I sidste uge var SNAP-manøvrerne i det Centrale Militærdistrikt en klar demonstration af styrke som et budskab til Obama og NATO om, at Rusland ikke vil trække sig i tilfælde af konfrontation.

Konfronteret med denne galskab fra Obama-regeringen har nogle

relativt mentalt sunde røster, inkl. Thomas Graham og endda Michael O'Hanlon, krævet en nedtrapning og en indsats for at smede en ny, europæisk sikkerhedsarkitektur, der atter inkorporerer Rusland som partner, og ikke modstander. Graham gjorde det klart, at Ukraine ikke kan oveleve uden et levedygtigt forhold til Rusland, og at USA skal trække sig fra konfrontationen.

Bundlinjen er imidlertid, at Obama må fjernes. Så længe, det britiske monarki har fingeren på den amerikanske atomknap, står verden over for perspektivet om udslettelse. Det er det centrale spørgsmål. Hidtil har oppositionen imod Obama taget form af en opposition rettet imod »enkeltspørgsmål«. Loven om Patriot Act blev udsat for et dødeligt angreb søndag aften. Obamas Fast Track-bemyndigelse til hans TPP og TTIP frihandelssvindel (dvs., at loven skal køres igennem Kongressen uden tilstrækkelig tid til debat – altså skal stemmes igennem uden, at lovgiverne ved, hvad de stemmer for! –red.) vil med al sandsynlighed blive stemt ned i denne uge i Repræsentanternes Hus. Alt imens dette er nyttige udviklinger, så udgør de ikke minimumskravene for, at menneskeheden overlevelse kan sikres.

Der er et potentiale for skabelsen af et nyt præsidentskab, der bygger på en genoplivelse af Franklin Roosevelt-politik for det 21. århundrede. Dette reflekteres tydeligst i Martin O'Malleys tale i Baltimore søndag morgen, hvor han officielt meddelte sit kandidatur. Der er kvalificerede, patriotiske personer, der kan bringes sammen omkring et nyt præsidentskab meget lig de presserende krav til et sådant, som Lyndon LaRouche har opsat under offentlige diskussioner i den seneste tid (se <https://larouchepac.com>). Men en sådan indsats må begynde med en realistisk vurdering af truslen mod menneskeheden, som Obamas forbliven i embedet repræsenterer. Og det krævede handling.

Tidsplanen er meget stram. Mandag aften mødtes Angela Merkel, François Hollande, Christine Lagarde, Mario Draghi og nogle af

Grækenlands største kreditorer i Berlin for at beslutte, hvad man skal gøre, eftersom Grækenland ikke kan præstere de IMF-krævede tilbagebetalinger på lån i juni. En græsk betalingsstandsning vil udløse en kædereaktions-kollaps af hele det transatlantiske finanssystem, og nylige erklæringer fra den amerikanske finansminister Jack Lew og fra økonomen Paul Krugman har åbenlyst erkendt denne virkelighed.

Den overhængende græske betalingsstandsning og efterfølgende nedsmeltning er den mest umiddelbare udløser for Obamas lancering af krig mod Rusland og Kina – på vegne af briterne. Klokkeren er allerede ved at falde i slag for deadline den 5. juni for den første, græske betaling til IMF. På nuværende tidspunkt er det usikkert, præcis hvad der vil ske. Men tidsrammen for et potentielt udbrud af en global krig måles nu i timer og dage.

Stigende spændinger i det arktiske område og Baltikum

Mandag, 1. juni 2015 – Det russiske militærs seneste SNAP-øvelse gør tilsyneladende NATO nervøs. Sidste uges øvelse i det Centrale Militærdistrikt (Rusland), der omfatter et område, der strækker sig fra Ural til det vestlige Sibirien og mod nord til det arktiske område, omfattede henved 250 krigsfly og 12.000 tropper og kulminerede i sidste uge med øvelser med levende ild, der involverede krydsermissiler,

lanceret i luften.

Dette er med til at levere brændstof til spændinger mellem Rusland og dets nordiske naboer og, naturligvis, NATO, iflg. en rapport i *Defense News* i går. »Den øgede spænding kommer fra kombinationen af, hvad der opfattes som en russisk trussel, og den igangværende debat om opfattelsen af de Svenske Luftstyrkers manglende evne til fuldt ud at udføre sin opgave«, sagde Ulf Bjereld, en politisk analytiker ved Sveriges Gøteborg-universitet. »Tilsammen driver dette flere svenskere til at støtte svensk medlemskab af NATO.« *Defense News*-rapporten gør meget ud af den kendsgerning, at øvelsen i det Centrale Militærdistrikt var meget større end NATO's Arctic Challenge-øvelse, der slutter den 5. juni. NATO-øvelsen, med Norge som værtsland, sammenbragte 115 fly og en stab på 4.000 fra 9 lande, inklusive ikke-NATO-medlemmerne Sverige og Finland.

NATO starter en ny, stor øvelse i denne uge, Baltops 2015, i det Baltiske Hav, der skal løbe af stablen fra 5. juni til 20. juni. Iflg. planlægningsdokumentet, der er tilgængeligt på NATO's webside, har Baltops 2015 til formål at uddanne flåde- og luftenheder i hele spektret af maritime, militære operationer og vil omfatte 10 NATO-medlemslande, inkl. alle tre baltiske lande, såvel som også Finland og Sverige. I sidste uge meddelte talsmand for det svenske militær, generalmajor Karl Engelbrektson, at 2 B-52'ere fra USA vil deltage i øvelsen ved at simulere nedkastning af søminer i svenske farvande den 13. juni. »Hvordan Rusland vil fortolke dette, må de selv bestemme«, rapporteres Engelbrektson at have sagt.

Det Russiske Forsvarsministerium meddelte i dag, at dets øvelsestidsplan vil blive intensiveret hen over sommeren til et niveau, der er 50 % højere end under vinterhalvåret. Træningsforløbet er planlagt til at vare indtil slutningen af november og vil fokusere på fælles taktiske øvelser og øvelser på tværs af brancherne, rapporterer *RT*. Øvelserne vil omfatte

»Center-2015«, der er planlagt til september, og Union Shield 2015, sammen med Belarus, ligeledes planlagt til september. De Strategiske Raketstyrker (RVSN) vil også gennemføre en intensiv øvelsestidsplan i løbet af sommermånederne. »I løbet af træningsperioden i sommeren 2015 vil flere end 30 taktiske øvelser med missilregimenter og flere end 20 specialtaktiske øvelser med støtte- og sikkerhedsenheder blive gennemført, inkl. flere end 30 % SNAP-øvelser«, sagde talsmand for RVSN Igor Yegerov, iflg. TASS.

Foto: Fra Arctic Challenge Exercise

Kinesisk ambassadør til Washington konfronterer USA's militære planer

30. maj 2015 – Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, gik med til et interview med *Wall Street Journal*, der i den seneste tid har offentliggjort flere krav om militær konfrontation med Kina, og han modsagde kraftigt de amerikanske løgne om situationen i det Sydkinesiske Hav og identificerede den amerikanske trussel om krig som en trussel mod hele verden.

Ambassadør Cui begyndte:

»Det var en stor overraskelse for os, at USA har overreageret på situationen og optrapper den. USA sendte militære rekognosceringsfly til området med reportere om bord, hvilket tydeligvis var et forsøg på at provokere og optrappe situationen.«

Han bemærkede, at Kina mere end nogen anden nation ønsker fri sejlads for at beskytte sine massive handelsruter. Han sagde:

»Det, som USA foretager sig, har givet anledning til en masse spørgsmål i Kina. Hvorfor overreagerer de? Hvorfor reagerer de på denne måde? Hvorfor sender de flere og flere militære fartøjer, fly og rekognosceringsaktiviteter på så nært hold af Kina? Hvad er den virkelige hensigt? Er der et forsøg på at gentage den Kolde Krig i Asien? For hvis den regionale stabilitet ødelægges, hvis det gode momentum af økonomisk vækst svækkes, hvis de gode udsigter til regionalt, økonomisk samarbejde formindskes, ville alle lide skade. Det er konsekvensen. Jeg ved ikke, om folk i Washington, D.C. nogen sinde har skænket disse konsekvenser en tanke. Vi taler ikke om Den mexicanske Golf. Vi taler ikke engang om Hawaii. Vi taler om det Sydkinesiske Hav, der er så tæt på Kina. Hvis I ikke har fjendtlighedsindede planer, hvorfor gør I så dette?«

Særdeles interessant er Cui modsigelse af *Wall Street Journals* påstand om, at USA handler i forsvar for USA's »alliancer med Kinas naboer, der også har en interesse i denne region«. Cui svarede:

»Det ville antyde, at disse alliancer af natur er anti-kinesiske, hvis dette er forklaringen ... Og jeg mener, at det vil være højst kontraproduktivt og endda dumt at have en sådan politik, en sådan anti-Kina politik og forsøge at danne militære alliancer, der er rettet mod Kina.«

Han konkluderede anerkendende:

»Kinas voksende militære styrke og mulige tilstedeværelse drives, ikke af en eller anden storslået strategi, men af de voksende økonomiske og andre behov, eftersom Kinas økonomi er i færd med at blive stadigt tættere integreret i den globale økonomi. Jeg mener ikke, folk bør se dette som en slags trussel ... Det vil åbne op for en god mulighed for, at

Kina, USA og andre kan samarbejde med hinanden, fordi der er så mange globale spørgsmål. Jeg mener ikke, at noget land kan håndtere alle disse spørgsmål på egen hånd. Bestemt ikke Kina, og heller ikke USA. Vi må samarbejde om dette.«

Hele interviewet kan læses på <http://en.people.cn/n/2015/0530/c90883-8899872.html>

Foto: Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, giver et interview til Wall Street journal om det Sydkinesiske Hav.

Kina: USA's globale militærøvelser vs. Rusland og Kina er »ukloge«

29. maj 2015 – I en leder i dag vurderer *Peoples Daily* det væld af USA's fælles militærøvelser i hele verden og erklærede, at det er »uklogt af USA at etablere Kina og Rusland som to betydningsfulde fjender og at forstærke sin mærkbare tilstedeværelse gennem militærøvelser«.

De undersøger de seneste øvelser, »fra Det caribiske Hav til Nordafrika, Kaukasus, Centralasien, Sydasien, Sydøstasien og Den koreanske Halvø, som falder sammen med den ustabile bue [omkring Rusland og Kina, -red.], som det amerikanske militær har foreslået«.

De advarer om, at »USA's forsøg på at involvere Kina og Rusland i en militær kappestrid kunne give bagslag, når USA

opdager, at det er fanget i en ond cirkel af militær ekspansion«.

»Efter først at have viklet sig ind i krigene i Irak og Afghanistan«, tilføjer de, »og dernæst kæmpe med en utilstrækkelig, økonomisk genrejsning, er det kun ved hjælp af disse øvelser, at USA kan bevare sit allerede vaklende overherredømme.«

Lederartiklen bemærker, at Kina og Rusland er fuldstændigt enige i disse spørgsmål og faktisk gennemførte deres egen, fælles øvelse i Middelhavet den 17. maj og således »sendte et signal om, at de to lande vil gøre en fælles indsats i respons til USA«.

Rusland kommer med sønderlemmende kritik af USA's krigsforberedelser i Asien

30. maj 2015 – Den russiske viceforsvarsminister, dr. Anatoly Antonov, kom i dag under en tale til den IISS (International Institute for Strategic Studies)-sponsorerede Shangri-la Dialog i Singapore med et direkte og kraftigt angreb på USA's forberedelser til krig mod Kina og Rusland i Asien og nævnte ved navn Obamaregeringens førsteangrebspolitik, »Prompt Global Strike«, og USA's massive oprustning af offensive våben.

»Det er vigtigt at indse«, sagde Antonov, »at ingen

'afbalancering', sabelraslen, militæroprustning, politisk pres, intimidering og 'indeslutning' eller informationsaggression, vil løse vore problemer. Tværtimod, de vil forværre situationen og så mistillidens sæd. I denne kappestrid er vi bekymrede over USA's politik i det asiatiske Stillehavsområde i betragtning af, at den bliver mere og mere fokuseret omkring en systemisk 'indeslutning' af Rusland og Kina.«

»Der foreligger fra USA's side et åbenlyst ønske om at bringe deres krigsskibe med AEGIS [missilforsvarssystem] tættere på den russiske kyst og placere hypersoniske våben om bord på VIRGINIA-ubåde, iflg. konceptet om 'Prompt Global Strike'«, sagde han.

Han understregede, at denne politik er offensiv, ikke defensiv:

»På trods af vor foruroligelse over USA's globale missilforsvarsarkitektur, så går USA frem med sin politik for underminering af den strategiske stabilitet ved at tilføje en regional afdeling med missilskjold i det asiatiske Stillehavsområde. Den ønskede missilforsvarskapacitet i området vil på signifikant vis overskride det nødvendige niveau for at neutralisere mulige angreb og trusler fra missiler.«

Antonov advarede også om, at Asien ikke er immun over for 'farvede revolutioner':

»Epidemien af 'farvede revolutioner', der indledningsvist ramte Mellemøsten, fejede som en orkan hele stater væk. Denne sygdom har også ramt nogle europæiske stater. Vi bliver vidne til uroen i Makedonien, der på så skandaløs vis er orkestreret udefra ... [Dernæst vurderer han krisen i Ukraine.] Ingen kan føle sig absolut sikker, ved at opretholde det faktum, at 'farvede revolutioner' ikke er kommet til det asiatiske Stillehavsområde. Det kunne ske når

som helst, når de vestlige eliter først er utilfredse med en stats politik og beslutter sig til at introducere 'demokratiske' værdier. Vi husker paraply-revolutionen i Hongkong. Hvem mon bliver den næste?«

Foto: Den russiske viceforsvarsminister Anatoly Antonov

Helga Zepp-LaRouche: Dramatiske, turbulente begivenheder skaber en helt ny, strategisk situation!

Wiesbaden, 30. maj 2015 – De kommende to uger vil ændre den strategiske situation på en fundamental måde, som de fleste borgere i Europa pga. de kontrollerede medier ikke har den ringeste anelse om. I tilfælde af, at Den europæiske Centralbank, ECB, Den internationale Valutafond, IMF, såvel som frem for alt, den tyske og franske regering, fastholder deres hårde linje over for Grækenland, og Grækenland bliver tvunget ud af Eurozonen, så truer ikke blot et umiddelbart forestående kollaps af den europæiske banksektor, men også det transatlantiske finanssystems krak. Dette truende kollaps er hoveddynamikken bag den voksende krigsfare, som det internationale finansoligarki står bag. Den største chance for at overvinde denne fare ligger i de kommende, dramatiske begivenheder i USA, der fuldstændigt vil ændre den strategiske situation. Lørdag, den 30. maj, vil den tidligere guvernør for

Maryland, Martin O'Malley, annoncere sit kandidatur til præsidentvalget for det Demokratiske Parti på et stort, offentligt møde i Baltimore, et kandidatur, der pga. begivenhederne i de efterfølgende dage vil udvikle sig til at blive den førende kampagne på den demokratiske side.

Natten til søndag forventes den republikanske kandidat til præsidentvalget, senator Rand Paul, at blokere for forlængelsen af den såkaldte »USA PATRIOT«-lov, og dermed fjerne retsgrundlaget for NSA's totale udspionering af amerikanerne, hvilket selvfølgelig omgående vil sætte en afslutning af det skandaløse samarbejde mellem USA's efterretningstjeneste NSA (National Security Agency) og Tysklands efterretningstjeneste, BND (Bundesnachrichtendienst), og dermed den totale udspionering af den tyske befolkning, samt udspioneringen af andre europæiske regeringer, på dagsordenen.

På førstkommande tirsdag vil senatorerne Rand Paul og Ron Wyden, såvel som også kongresmedlemmerne Walter Jones, Stephen Lynch og Thomas Massie, med støtte fra den tidligere formand for den officielle Kongreskomité til undersøgelse af 11. september 2001, tidligere senator Bob Graham, i en pressekonference offentliggøre et lovforslag (*Transparency for the Families of 9/11 Victims Act*, 'Lovforslag om gennemskuelse af pårørende til ofre for 11. september'), om den omgående offentliggørelse af de 28, hidtil hemmeligstemplede sider af denne kommissionsrapport, og deres støtte hertil. Disse 28 sider handler, iflg. Grahams fremstilling, om, hvem der finansierede 11. september-terrorangrebet, og om, at siderne indeholder stærke tilkendegivelser af, at Saudi-Arabien var hovedfinansier bag angrebet.

Kravet om offentliggørelse af dette højeksplosive materiale er, gennem den militære efterretningstjeneste DIA's nyligt offentliggjorte dokumenter om den virkelige baggrund for angrebet på den amerikanske ambassade i Benghazi, Libyen, den

11. september 2012, blevet til en krudttønde med en kort, antændt lunte. For det fremgår af disse DIA-dokumenter, at Obamaregeringen af valgtaktiske grunde bevidst løj, da den gjorde en »spontan protestdemonstration imod en anti-islamisk video« ansvarlig for dette angreb. Faktisk forelå der, iflg. disse DIA-dokumenter, allerede den 12. september 2012 informationer, der afslørede, at 1. en gruppering med forbindelse til al-Qaeda (der igen har saudiarabisk baggrund) var ansvarlig, at 2. våbenleverancer fra Benghazi til de syriske oprørere spillede en rolle, og at 3. det allerede dengang stod klart, at oprørerne havde til hensigt at etablere et islamisk kalifat i Syrien og Irak. Og det er, i betragtning af IS' seneste overtagelse af byerne Palmyra i Syrien og Ramadi i Irak – ligeledes med støtte fra Saudi-Arabien – en skandalehistorie.

Hermed truer ikke alene Obamaregeringens medansvar for fremkomsten af terrororganisationen IS, såvel som også Bush/Cheney- og Obamaregeringens mørklægning af baggrunden for 11. september 2001, med at nå frem til offentlighedens kendskab; denne baggrund betyder også enden for Hillary Clintons præsidentambitioner, idet hun begik den fejl mod bedre viden offentligt at forsvare løgnene om angrebet i Benghazi. Hun ofrede sig herved på lignede måde for Obama, som daværende udenrigsminister Colin Powell i sin tid ofrede sig for George W. Bush, da Colin Powell for FN's Sikkerhedsråd angav Tony Blairs løgne om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben som begrundelse for Irakkrigen. Hvis Hillary Clinton ønsker at gå over i historien med nogen grad af integritet, har hun egentligt kun tilbage at sige sandheden. Alle disse udviklinger hen over de kommende par dage kan og må føre til, at præsident Obama af forfatningsmæssige grunde fjernes fra embedet.

Alt dette er ikke politiske opponenteres byzantinske manøvrer, men er blot toppen af isbjerget; under denne, den tilsyneladende daglige politiks overflade befinder sig de 99 %

's intriger og operationer til fordel for politiske, militære og økonomiske interesser, hvis aktiviteter sædvanligvis først senere bliver udforsket af historikere. Under overfladen skjuler sig en forbitret kamp om krig of fred, om at fjerne den umiddelbare fare for en krig mellem USA og NATO på den ene side og først og fremmest Rusland og Kina på den anden side.

I Washington cirkulerer der sammenligninger mellem situationen i Ukraine – hvor præsident Poroshenko, uagtet Minsk-processen, gentaget understreger, at Ukraine allerede befinder sig i krig med Rusland – og Sarajevo 1914; begge, både Ukraine og Sarajevo, ikke som årsag, men derimod blot som udløser for en verdenskrig. Den amerikanske militære analytiker John Schindler har netop cirkuleret en privat e-mail, han havde fået af en europæisk NATO-repræsentant: »Der vil sandsynligvis udbryde krig i denne sommer. Hvis vi er heldige, bliver det ikke en atomkrig.« I de forgangne uger har få, men betydningsfulde kræfter talt offentligt og advaret om den umiddelbare fare for en atomkrig – overlagt eller ved et uheld –, som f.eks. den fælles erklæring fra general James Cartwright, tidligere næstformand for USA's Generalstabschef, og pensionerede generalmajor Vladimir Dvorkin, tidligere chef for de Russiske Strategiske Missilstyrkers Forskningsinstitut, og som advarede om den akutte fare for verdenskrig, som er et resultat af, at USA's og Ruslands strategiske atomstyrker befinder sig i et permanent, højeste alarmberedskab, det såkaldte »*launch on warning*«.

Kendsgerningen er, at, kombinationen af:

Optrapningen af Ukraine-krisen, der støttes af Victoria Nuland;

NATO's manøvrer langs med den russiske grænse, samt den fremskudte udstationering af NATO-tropper og tungt udstyr;

Den i sidste ende af USA forårsagede, og af Saudi-Arabien

støttede, optrapning af IS-terrororganisationen, som er rettet imod at fremprovokere en modreaktion fra Iran, og dermed fremprovokere en storkrig, der udgår fra Sydvestasien;

Samt USA's og Japans provokerende manøvrer i Stillehavet, har bragt verden faretruende tæt på en global atomkrig.

Det er hos de fleste mennesker et populært selvbedrag at indbilde sig, at denne krig ikke vil ske – at »de« ikke vil lade det komme dertil. Kendsgerningen er, at der blandt militærfolk på begge sider Atlanten er en sjældent udtalt, men panikagtig bevidsthed om, hvor tæt vi befinder os på udslettelsen af den menneskelige art. For, hvis det kommer til krig, så vil det ikke blive en konventionel krig mellem NATO og Rusland, og det vil ikke blive en begrænset atomkrig i Europa, men derimod en global, atomar krig, der vil udslette den menneskelige art.

En svækkelse af Obama gennem de skitserede skandaler og udsigten til hans snarlige rigsretssag, såvel som også tilsynecomsten af en troværdig kampagne for en præsidentkandidat som O'Malley, der som centrum for sit politiske program har at bryde Wall Streets magt gennem en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdelingsloven, udgør de absolutte forudsætninger for at standse krigsfaren.

En virkelig sejr over denne eksistentielle fare for menneskeheden vil kun indtræffe, hvis USA og Europa tager imod Kinas og BRIKS-staternes tilbud om i fællesskab at virkeliggøre Den nye Silkevejs og et nyt finanssystems projekter, sådan, som det er skabt i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank og lignende nye banker. Udelukkende kun, hvis vi kan befri den transatlantiske verden fra sin selvskabte, geopolitiske faldgrube og bringe den til et nyt paradigme for menneskehedens fælles interesser, vil vi have en fremtid.

For os her i Europa betyder det, at Grækenlands illegitime gæld må afskrives under en europæisk gældskonference, nøjagtigt, som det skete for Tyskland under Gældskonferencen i London i 1953, og bruge O'Malley's præsidentkampagne som anledning til også her i Europa at vende tilbage til et kreditsystem i traditionen efter Alexander Hamilton, Franklin D. Roosevelt og f.eks. Kreditanstalten for Genopbygning (KfW) under genopbygningsfasen i Tyskland efter Anden Verdenskrig.

Situationen er ekstremt farlig, men de objektive løsninger er til rådighed. Det vil afhænge af modige mænd og kvinder, der tør forsvare disse løsninger.

Schiller Instituttets Venner stiller op til folketingsvalget som kandidater uden for partierne

København, 28. maj 2015 – »Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig«, med et billede af Verdenslandbroen og kandidaten, lyder vore valgplakater, der sættes op i Danmark (se: www.sive.dk), efter at statsminister Helle Thorning Schmidt i går udskev valg til Folketinget. Valget finder som bekendt sted om tre uger, den 18. juni.

Fire aktivister fra Schiller Instituttets Venner, med Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg, i spidsen, stiller op som kandidater uden for partierne. I Københavns Storkreds stiller Tom Gillesberg op, i Københavns Omegns Storkreds Christian Olesen, i Østjyllands Storkreds Poul Gundersen og i Nordjyllands Storkreds Hans Schultz. I går og i dag blev der

hængt 750 valgplakater op i København, og i hver af de to tyske storkredse kommer der 200 plakater op.

Dette vil direkte sætte Schiller Instituttets/LaRouche-bevægelsens kampagne for at få Europa og USA til at gå med i BRIKS, i stedet for finansielt og økonomisk sammenbrud og krig, på den politiske dagsorden i Danmark. Allerede i dag blev Tom Gillesberg kontaktet af et af de større medier, der bad om et interview.

Stay tuned på www.sive.dk for dækning af vores valgkamp.

DET ER UDE MED EUROEN!

– Den dødbringende nedskæringspolitik afvises; Hvad med USA?

26. maj 2015 – De fortsatte rapporteringer indikerer, at den bankerotte euro er ved at gå ned, og Grækenland er ikke årsagen, selv om en græsk betalingsstandsning kan blive udløsermekanismen. Den voksende panik over den overhængende, græske betalingsstandsning hos visse personer i den tyske og franske regering – og i Obamas Hvide Hus – repræsenterer ganske enkelt, at de ved, at eurosystemet er ved at gå ned. De kan ikke længere udskyde det uundgåelige. Grækenland betyder ganske enkelt, at Wall Streets og [City of] Londons år med at udsætte afskrivningen af værdiløs gæld i deres regnskaber, er forbi. »Markederne er illikvide!«, jamrer de. Nej: Banksystemerne er insolvente. Euroens sammenbrud er over hele

Europa. En græsk webside, DefenseNet, tilføjer i dag det stød, at 26,5 billion dollar i udenlandske valutaderivater vil nedsmelte sammen med euroen.

Tilbage den 18. februar udstedte stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, en international erklæring om det, han kaldte »den græske gældssvindel«, der gav kraftig støtte til den nye, græske regering. Erklæringen viste, at den »Græske bailout«, som den bedragerisk blev kaldt, fra 2012, var den sidste, større bailout (redningspakke) til London- og eurosystem-bankerne.

»Udplyndring udgør ikke legitim gæld«, sagde LaRouche dengang. »Gælden er illegitim, den kan ikke betales, og den er frugten af en kriminel virksomhed under anførsel af London, som fuldstændigt må lukkes ned, hvis verden skal overleve de kommende måneder uden udbruddet af en generel krig i Europas centrum. Dette må anbringes højt og tydeligt på hvert eneste dørtrin i USA. Hvis man ønsker at undgå Tredje Verdenskrig, så er det, hvad man må gøre.«

Denne vurdering fra LaRouche bekræftes nu, som reelle hændelser.

I valg i denne weekend afviste endnu to europæiske befolkninger – Polen og Spanien – Wall Streets og Londons dødbringende nedskæringspolitik, som er blevet dem påtvunget med hjælp fra de aktuelle, korrupte, tyske og franske regeringer.

Denne fascistiske nedskæringspolitik er en fejlkalkulering, der har truet Grækenland, og hele verden, med massedød. Den afvises af europæiske regeringer, mens Kina og BRIKS tilbyder dem økonomisk vækst og teknologisk fremskridt gennem deres nye udviklingsbanker. Den væltes af pinden i Latinamerika i et voksende partnerskab med Kinas derværende infrastruktur- og industriinvesteringer, der fokuserer på store projekter for højhastighedsjernbaner, havne og energiprojekter.

Hvad med USA? Kan fornægtelsen af ferskvand – og fødevareproduktion – i Californien af guvernør Jerry Browns diktater ændres? Vandet er der; Brown må afsættes, og teknologierne til at producere det indføres. Kan vi udvikle et landsdækkende højhastigheds-jernbanesystem her, som Kina har gjort det, på et årti? Kan vi give beskæftigelse og uddannelse inden for produktionssektoren til, især, Amerikas unge mennesker og skabe den nationale kreditinstitution, der kan sætte dette i værk?

Dette betyder, at Obama, der går ind for krig, skal smides ud. Hvis det amerikanske system kan sættes tilstrækkeligt hurtigt i bevægelse til at fjerne Obama, kan vi ændre nationens politik.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 27. maj 2015: Lyndon LaRouche: I denne og næste uge skrives der historie

»Kina er hastigt i færd med at ændre det verdensøkonomiske landkort ... og at bidrage til en vækstcyklus uden fortilfælde«, erklærede Alicia Barcena, direktør for FN's Økonomiske Konference om Latinamerika og Caribien (ECLAC), i går entusiastisk, som vært for en konference om ECLAC i Santiago, Chile, med deltagelse af Chiles præsident Michelle Bachellet og den besøgende, kinesiske premierminister Li Keqiang. Konferencen havde den passende titel: »Mod en ny æra af

økonomisk samarbejde.«

Chile var det sidste ben på Lis tourné til fire lande i Sydamerika, og han meddelte, at hans regering ville opfordre kinesiske selskaber til at deltage i bygningen af en »tunnel mellem to oceaner«, der forbinder Chile og Argentina, under Andesbjergene, og som ville være nøgleelementet i en transkontinental jernbane, der forbinder Atlanterhavet og Stillehavet gennem Chile, Argentina, Paraguay og Brasilien. Blot få dage forinden havde Kina, Peru og Brasilien underskrevet et forståelsesmemorandum om en forundersøgelse af en anden, mere nordligt beliggende transkontinental jernbane tværs over Sydamerika.

Det bør bemærkes, hvor langt, og hvor hurtigt, tingene har udviklet sig i Sydamerika på under et år, siden BRIKS-Unasur-topmødet fandt sted i Brasilien i juli 2014. Som vi dengang bemærkede, havde Argentina anført vejen tidligere i foråret ved at være det første land, der brød med det synkende, transatlantiske system og ved at alliere sig med BRIKS, og nu følger størstedelen af Sydamerika efter.

Det britiske Imperium og deres marionet Obama 'are not amused', men de har ikke ret mange kort på hånden, som de kan spille ud med for at standse dette fremvoksende Nye Paradigme, bortset fra at lancere en atomar, Tredje Verdenskrig – og naturligvis ved at bruge den totalt miskrediterede, såkaldte »Duggan-affære« i forsøg på at bagtale Lyndon LaRouche, der har været en af de drivende, intellektuelle kræfter bag Verdenslandbroen, der nu er under opførelse af BRIKS og deres allierede.

Som optakt til indeværende års BRIKS-topmøde i Ufa, Rusland, den 8.-9. juli, tager lignende, strategiske udviklinger nu form omkring Grækenland og Europa – men forløbet vil blive anderledes end i Sydamerikas situation, erklærede Lyndon LaRouche i dag. Denne udvikling involverer USA direkte – samt faren for, at præsident Obama vil lancere en atomkrig på kort

sigt.

Grækenlands regering gør det fortsat klart, at de har valgt at udbetale lønninger og pensioner til deres forarmede befolkning snarere, end de vil fortsætte med at betale IMF og landets øvrige kreditorer for gæld, der for størstedelens vedkommende er illegitim. Hvis Grækenland virkelig ikke betaler sit 300 million euro store afdrag til IMF den 5. juni, så vil landets 30-dages afdragsfri periode – efter hvilken en officiel betalingsstandsning kunne blive erklæret – udløbe den 5. juli ... tre dage før BRIKS-topmødet åbner i Ufa!

Vil Angela Merkel og kompagni virkelig være dumme nok til at skubbe Grækenland ud af Eurozonen? Hvis ja, så har Lyndon LaRouche gentagne gange advaret om, at det vil blive ikke Grækenlands, men hele det transatlantiske finanssystems død, som vel at mærke under alle omstændigheder er totalt bankerot.

I dag understregede LaRouche, at verden befinder sig på lynnedtælling til en potentiel atomkrig, hvis Obama ikke bliver fjernet fra embedet. Når Eurozone-systemet nedsmelter, vil dette tvinge krisen til USA som hovedscenen. Wall Street og relaterede institutioner vil gå ned, og hvis Obama fortsat sidder i præsidentembedet, vil verden have kurs mod krig.

Martin O'Malleys kommende annoncering den 30. maj af sit kandidatur til USA's præsident, understregede LaRouche, vil forandre alt i dette land.

Hillary Clinton vil ikke klare det; hendes kandidatur vil ikke fungere. Republikanerne har også store problemer. Så når sammenbruddet af det europæiske system kommer, vil spørgsmålet blive udfordret i USA. Hvilket betyder, at de næste par uger bliver afgørende.

I løbet af de næste tre uger vil nationer på diverse kontinenter blive direkte præsenteret for Lyndon LaRouches programatiske alternativ til det nuværende folkemorderiske system: den 28. maj, på konferencen i Lima, Peru, hvor Helga

Zepp-LaRouche og Kinas dr. Liu Youfa vil være talere; den 6. juni, på vores næste, store konference i New York City; osv.

Så nyd Det britiske Imperiums nederlag.

Helga Zepp-LaRouche: Hvordan tyskerne kan opløse deres tankeblokering og sikre deres fremtid

16. maj 2015 – For enhver opmærksom iagttager må det egentligt stå ganske klart, at festlighederne i Moskva i anledning af 70-året for sejren over nationalsocialismen er et historisk vendepunkt. De vestlige statschefer boykottede ceremonien, og i stedet sad den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske præsident Pranab Mukherjee sammen med præsident Vladimir Putin på ærestribunen. For første gang marcherede kinesiske soldater sammen med russiske i denne, den største militærparade i Ruslands historie.

I mellemtiden har informationerne om den kinesiske politik med den Nye Silkevej og den nye model for internationalt samarbejde, som BRIKS-staterne i et utroligt tempo opbygger, bredt sig i vigtige industri- og militærkredse i mange europæiske stater bag kulisserne – på trods af de vestlige mediers udbredte censur, der stadig finder sted. Frem for alt i den tyske middelstand har den bitre erkendelse meldt sig, at sanktioneerne mod Rusland har skabt et dybt indsnit i deres eget kød, med tilbagegangen i eksporten på 35 %, mens USA –

der forlanger, at Europa forordner sanktioner imod Rusland – samtidigt øgede deres eksport til Rusland med 17 %.

I stadig videre kredse udbredes ligeledes kendskabet til den nye form for internationalt samarbejde mellem BRIKS-staterne og et stort antal yderligere nationer, der ikke alene virkeliggør fælles infrastrukturprojekter og talrige samarbejdsaftaler, frem for alt inden for højteknologiske områder, men også tilbyder alle nationer en inkluderende model for samarbejde inden for såvel økonomiske som finansielle områder, som repræsenterer et bevidst og klart alternativ til geopolitisk konfrontation mellem blokkene.

Det seneste eksempel på denne totalt forandrede dynamik udgøres af den indiske premierminister Narendra Modis tredages statsbesøg i Kina, hvor man vedtog 24 omfattende samarbejdsaftaler og en fortsat intensivering af partnerskabet mellem de to nationer. De kinesiske medier understregede, at styrkelsen af partnerskabet mellem Kina og Indien ikke alene stimulerede begge de to, fremvoksende landes økonomi, men også lovede godt for regionen og den øvrige verden. I betragtning af en fælles befolkning på 2,5 mia. mennesker er den fælles udvikling af disse to nationer i sig selv en god nyhed. Præsident Xi understregede, at de to nationaløkonomier mere og mere ville supplere hinanden og desuden ville være de to lokomotiver for vækst, på hvilke den regionale udvikling og udviklingen af verdensøkonomien beroede.

Kina har gentagne gange indbudt USA og andre, store nationer til at samarbejde med denne inkluderende, økonomiske model og de nye banker, som AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank) og den Nye Udviklingsbank («BRIKS-banken»), om en politik til gensidig fordel – altså den såkaldte win-win-strategi; frem for alt udgør det et nyt koncept for samarbejde mellem store nationer, der er baseret på fuldkommen respekt for den gensidige suverænitet og det herskende samfundssystem. Den tyske industri ville for længst være brudt sammen, hvis der ikke bestod en voksende, økonomisk relation

til Kina, og Indiens ligeledes signifikant stigende betydning er ikke først kommet i fokus siden den seneste Hannovermesse. Hvad er det så, der forhindrer Tyskland og de andre europæiske nationer i at gøre det, der ligger i deres egen interesse – nemlig, sammen med BRIKS-staterne, at komplettere dette nye verdensøkonomiske og verdensfinansielle system, dette alternativ til den transatlantiske verdens bankerotte kasinomodel, et alternativ, der er orienteret mod realøkonomi og det almene vel?

Hvis Tyskland ville gå foran, ville resten af Europa følge efter lige så vel, som det nu er tilfældet med tugtemester Schäuble og hans fordømte nedskæringspolitik over for Grækenland. En klar, europæisk politik for en ny fredsorden for det 21. århundrede, som er grundlaget i strategien for den Nye Silkevejspolitik, der er inkluderende for alle verdens stater, ville også være den bedste støtte til, at USA kan finde vej tilbage til sin karakter af republik sådan, som det oprindeligt blev grundlagt under den amerikanske revolution og forfatning, og i traditionen efter Benjamin Franklin, Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy.

Lydighed som forhåndsindstilling – hele vejen til verdenskrigen?

Den tænkende del af det tyske etablissement og velmenende, såkaldte almindelige borgere er absolut i stand til at erkende, at BRIKS-staternes nye, økonomiske koncept repræsenterer et virkeligt fremtidsperspektiv. Men det, som forhindrer, at man aktivt forfølger sin egen interesse, er en ligefrem skizofren forhåndsindstilling med i lydighed at opføre sig i konformitet med den politiske korrekthed i den nye Kolde Krig med Rusland. Og det hører med til denne regel for, hvad der må siges, at Rusland var aggressoren i Ukraine, at Putin var ansvarlig for en »kriminell og folkeretsstridig

annektering af Krim«, som Merkel atter understregede det i Moskva.

Sandheden er tværtimod, at Rusland, efter en lang række af forsøg på regimeskift gennem farverevolutioner, som Victoria Nuland & Co. finansierede, og NATO's udvidelse mod øst, reagerede på, at USA af geopolitiske grunde anstiftede et statskup i Kiev, der udgjorde en substantiel trussel mod Ruslands sikkerhedsinteresser. Rusland intervenserede bogstaveligt talt i sidste øjeblik for at forhindre, at NATO fik kontrollen over Krim, og dermed over russernes adgang til Sortehavsflåden, et forløb, som selv George Friedman fra den amerikanske tænketank »Stratfor« understregede, ville have gjort Rusland umulig at forsvare.

Ved fru Merkel det? Hvis hun ikke ved det, bør hun ikke beklæde kanslerembedet. Hvis hun ved det, og alligevel taler om »kriminell annektering af Krim«, så burde det tilføje et par ekstra meter til hendes næse, som, gennem hendes udtalelser om samarbejde med NSA, allerede burde vokse sig til en meget lang tud.

Men hvorfor underkaster så mange, i øvrigt udmærket begavede tyskere sig denne politiske korrekthed med den nye Kolde Krig, som i værste fald inden for kort tid kunne føre til Tysklands og hele verdens totale udslettelse i en atomkrig? Hvorfor bedrager de sig selv efter mottoet: »Jeg er lille, mit hjerte er rent, og vi forsvarer jo blot de vestlige værdier, som demokrati og menneskerettigheder?« Af hjertets fejhed – og fordi det er vigtigere at tilhøre »klubben« og nyde godt af alle de privilegier, som er forbundet med dette, end at ville erkende sandheden, og efterfølgende eventuelt at måtte forsvare den.

70-års dagen for nationalsocialismens totale nederlag er måske et godt tidspunkt til at erindre sig, at det netop var denne fejhed, som i 1930'erne fik mange tyskere, der slet ikke var nationalsocialister, til alligevel at blive til medløbere,

idet de skridt for skridt reducerede, og slutteligt opgav, deres modstand mod Hitler. Det amerikansk støttede statskup i Kiev har uden for enhver tvivl bragt ukrainske fascister, der åbenlyst bekender sig til Stepan Bandera og benytter hagekorslignende symboler, til magten. Bør det ikke forurolige os? Men det bestrides, altid efter devisen: Vore fascister er gode fascister.

Men hvad ville der ske, spørger den kiksede, tyske intellektuelle, hvis det skulle komme til en militærkonfrontation over Ukraine? Har vi da ikke brug for NATO's beskyttelse?

Hvis tyskerne holder fast i denne fejlagtige tænkemåde, er vi snart alle døde. Og hvordan skal vi naivt tro på, at fru Merkel i et sådant tilfælde vil huske på sin embedsed, efter at hun åbenlyst har lært at spille så godt skuespil – »Udspionering blandt venner går slet ikke« – at man måske skulle indstille hende til en Oscar. Eller i det mindste til en kabaret-pris.

For nu at adressere et andet, meget vigtigt aspekt: Den hjertegribende flygtningekatastrofe, hvor en million mennesker allerede er flygtet, og hvor, iflg. Amnesty International, yderligere 57 millioner i den nærmeste tid kunne flygte, er frem for alt et resultat af krige, der var bygget på Blairs og Bush' løgne. Den eneste, indlysende løsning ligger i den omfattende Marshallplan for Afrika, Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien – men som, under de aktuelle omstændigheder, kun kan virkeliggøres gennem samarbejdet med BRIKS-staterne.

Spørgsmålet er altså: Er vi tyskere stadig et folk af digtere og *tænkere* – eller en Pinocchio-fanklub? Lad os være optimistiske og beslutte os for den første variant!

Titelbillede: Specialrapport:

Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og det afrikanske kontinent.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

14. maj 2015: Obama på vej ned

De seneste dages begivenheder gør det klart, at Obama er på vej ned – hurtigt. Hans eget Demokratiske Parti nedstemte hans frihandelslov i Senatet med en hidtil uset, næsten enstemmig 'Nej'-stemme i tirsdags. Selv om der efterfølgende har været tale om et kompromis mht. fire betydningsfulde tillæg til loven, som Senatets demokrater forlangte, er der ingen sikkerhed for, at dette nye forsøg vil lykkes; og i Huset er stemmerne der ikke.

Obamas foragtelige boykot af mindehøjtidelighederne i Moskva i anledning af 70-året for sejren over Hitler gav bagslag, idet mange verdensledere, især fra Asien, deltog sammen med præsident Putin i fejringen af menneskehedens sejr over fascismen for 70 år siden.

Den seneste indikation på, at Obamas tid i Det Hvide Hus er talte, kom i går, da amerikanske institutionelle kræfter ved deres fornuftsfulde fem intervererede, og udenrigsminister John Kerry rejste til Sotji, Rusland, for at indgå i otte timers drøftelser med den russiske udenrigsminister Lavrov og præsident Putin. Drøftelsernes formål var at nedtrappe briternes/Obamas provokationer mod Rusland, før disse nåede punktet for atomkrig. Kerry gav et klart budskab, der gik ud

på, at fornuftige kredse i Washington har til hensigt at genoptage samarbejdet med Rusland til forhindring af krig. Det tydeligste offentlige udtryk for dette kom under den fælles Kerry/Lavrov-fremtræden for pressen efter et fire timers møde med Putin, og hvor Kerry leverede en klar advarsel til den ukrainske præsident Poroshenko om at afholde sig fra planer om at genoptage militære handlinger for at genindtage Donetsk-lufthavnen.

Der er andre indikationer på, at drøftelser med Iran hen imod en P5+1-aftale, før deadline den 30. juni, skrider frem. Dette gør det endnu mere presserende, at de anglo-saudiske krigsplaner omgående standses – gennem en fortsat mobilisering for at frigive de 28 [hemmeligstemplede] sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse af 11. september [2001].

I denne uge afslørede (undersøgende journalist) Seymour Hersh svindelnummeret om Den Store Saudi-Obama Løgn om drabet på Osama Bin Laden. I en artikel på 10.000 ord afslørede Hersh, at Bin Laden blev dræbt i et overlagt mord, der blev planlagt sammen med saudierne. Der var ingen ildkamp med al-Qaeda-vagter. Der var ingen beviser, fremkommet ved brug af tortur, der førte til lokaliseringen af Bin Ladens pakistanske, sikre opholdssted. Ikke en eneste detalje i den »officielle« regeringsrapport var sand – og ved at fremkomme med den ene løgn efter den anden forrådte Obama de selv samme, pakistanske militære regeringsfolk, der udleverede nøgleinformationerne og ledsagede de amerikanske mordere ind i Bin Ladens ubevogtede opholdssted, hvor han i realiteten var under det pakistanske ISI's husarrest.

I onsdags kommenterede Lyndon LaRouche, at fremskridtene med P5+1, kombineret med drøftelserne i Sotji og den fortsatte, demokratiske revolte mod Obama, ligeledes betyder, at indsatsen for at smide Obama ud befinder sig på en accelereret kurs og kunne betyde, at den overhængende, finansielle nedsmeltning kan undgås. Dette, understregede han, må være

hensigten.

Med Obama væk vil det være muligt hurtigt at annullere det finansielle svindelnummer og, gennem hastelovgivning, lancere en ny finansiell og monetær struktur til genoplivning af den produktive økonomi. Dette begynder med den omgående genindførsel af Glass/Steagall. Der må komme en genoplivning af den produktive økonomi, hvilket betyder, at spillegælden og det andet affald må fjernes og forbydes. Glass/Steagall er vigtigere end nogen sinde før, i betragtning af den aktuelle situation. Der må udstedes kredit til gavnlig produktion og især med det formål at uddanne en ny generation af faglært arbejdskraft. Vi må opbygge de knuste lokalsamfund rundt omkring i landet, som er blevet ødelagt af de seneste 40 års politik, og ægte, økonomisk vækst må genindføres på en progressivt accelererende skala.

Kort sagt, så skal det aktuelle system vendes, og parasitterne skal væk.

Det skift, der har fundet sted i løbet af de seneste dage, er konsekvensen af, at nogle mennesker har set i øjnene, at verden var på vej mod en atomar udslettelse, og at menneskehedens overlevelse direkte stod på spil. Afgørelsen er klar: Det ville være mere end sindssygt at løbe risikoen for en sådan skæbne, og derfor måtte der gribes til handling for at vælte briternes/Wall Streets desperate fremstød for krig.

**Helga Zepp-LaRouche:
Kinas politik for Ét bælte,**

én vej.

Seminar i København den 27. apr. 2015 (dansk)

Mit dilemma stammer fra den kendsgerning, at jeg ... med det samme må fortælle jer ... , at verden er langt tættere på en ny, global krig, end de fleste mennesker har nogen anelse om. Denne nye politik for Den nye Silkevej ... , er den eneste politik til at undgå krig, der er til rådighed.

Download (PDF, Unknown)

LaRouchePAC-demonstration på Wall Street i anledning af 70-året for sejren over nazismen i Europa

Video, med dansk udskrift:

8. maj 2015 – LaRouchePAC fejrer sejrsmiddagen med en demonstration på Wall Street med at identificere USA's historiske fjende og spørgsmålet om præsidentens afsættelse som værende af den største betydning.

Diane Sare: »God eftermiddag. Dette er Lyndon LaRouche Politiske Aktionskomites Manhattan-demonstration i New York

City. Det er i dag 70-års dagen for sejren over fascismen i Europa, den 8. maj 1945, hvor de allierede styrker sejrede over fascismen, sejrede over Hitler og nazismen i Europa. I Anden Verdenskrig var der mindst 80 millioner mennesker, der mistede livet, og jeg vil gerne, at vi holder et øjeblik stilhed, mens vi mindes dem, der døde under Anden Verdenskrig; 20 millioner fra Kina, 27 millioner fra Rusland, over 400.000 fra USA, 500.000 fra Storbritannien, og mange flere millioner i Afrika, Asien. Så lad os holde et øjeblik stilhed; dette er V-E Dag, Sejren i Europa.«

(Der holdes et øjeblik stilhed.)

»Vi er her i dag på Wall Street, fordi, for de af jer, der ikke ved det, Wall Street er USA's fjende. Wall Street er en forlænget arm af Det britiske Imperium, af London, og Wall Street, arven efter Det romerske Imperium, det, som Den amerikanske Revolution blev udkæmpet imod. Vi er her i dag på 70-års dagen for sejren over fascismen i Europa, fordi tiden er inde til, at amerikanere atter tilbageviser fascisme, én gang for alle. Vi har en præsident, Barack Obama, der nægter at deltage i højtideligholdelsen af V-E dagen i Moskva i Rusland, der vil finde sted i morgen. Præsident Obama boykotter dette, endskønt Sovjetunionen ofrede 27 millioner liv for at overvinde Adolf Hitler.

En af de mulige grunde til, at præsident Obama boykotter mindedagen i Rusland, er, at præsident Obama i øjeblikket støtter en genoplivelse af nazisme i Ukraine. Præsident Obama sendte sin ambassadør, Victoria Nuland, med 5 mia. dollars fra folk som George Soros, for at vælte den demokratisk valgte regering i Ukraine og uddelte cup cakes til folk, der kastede med Molotovcocktails, og for at installere folk, der rent bogstaveligt bærer Svastika-flag, som tæver jøder og russiske talere og begår hæslige grusomheder. Men præsident Obama, hellere end at indrømme, at han er nazisten, der støtter nazister med penge fra Wall Street, forsøger at lægge skylden på præsident Putin, hvilket er en kæmpeløgn i de amerikanske

nyhedsmedier. Vi mener, at på vores V-E dag, 70 år efter sejren over fascismen, bør amerikanere erkende, at Rusland, eller Sovjetunionen, som det var under Anden Verdenskrig, gav en stor gæld på 27 millioner liv for at besejre fascismen, og amerikanere bør huske dette.

Den anden mulige grund til, at USA boykoter denne højtideligholdelse, er, at vi synes at have en arv igennem de seneste 15 år, hvor vi støtter fascisme, for hvem var præsident før Barack Obama? Forud for Barack Obama havde vi George W. Bush. Hvem er George W. Bush, bortset fra en person, der sandsynligvis havde nogle narko- og alkoholproblemer, men som i virkeligheden kontrolleredes af Dick Cheney? George W. Bush var sønnesøn af Prescott Bush. Hvem var Prescott Bush? Han blev dømt i Kongressen for at have hjulpet og støttet fjenden i krigstid. Prescott Bush finansierede Adolf Hitler. Prescott Bush, sammen med disse Wall Street-institutioner, Huset Morgan lige derovre, Prescott Bush med Brown Brothers Harriman bragte Adolf Hitler til magten. Så Bush-familien har også en svaghed for fascisme, og vi har nu Obama, der viderefører arven efter Bush-familien. Og det er Wall Street, der er blevet afsløret af veteran fra Anden Verdenskrig Lyndon LaRouche i en berømt debat fra 1971, hvor der var en Keynes-økonom ved navn Abba Lerner, og LaRouche argumenterede for, at IMF's og Verdensbankens politik er fascistisk, og at den dræber mennesker. Og på et vist tidspunkt under debatten plaprede Abba Lerner ud med, at hvis man havde lyttet Hjalmar Schacht, ville Adolf Hitler ikke have været nødvendig. En ledende økonom siger, at Hitler var nødvendig. Hvorfor var Hitler nødvendig? For at knuse befolkningen for at få penge til Wall Street. Det er præcis, hvad Obamas job er i dag. Præsidenten, der dræber amerikanere med droner, uden forudgående retssag; som spionerer mod Tysklands regering; præsident Obama, der væltede oberst Gaddafi i Libyen og udleverede det meste af Nordafrika – ikke Egypten, for Egypten arbejder sammen med BRIKS – men Libyen, yngleplads for ISIS og al-Qaeda, og nu med tusindvis af flygtninge, der forsøger at

komme med båd fra Libyens kyst til Europa, og hvad sker der med disse flygtninge? De drukner. 20.000, 25.000 mennesker, vi ved ikke, hvor mange, er druknet i Middelhavet. Så mens Obama og Jerry Brown ikke vil have vand til befolkningen i Californien, så vil de sørge for rigeligt vand i Middelhavet, så flygtingene, overskudsbefolkningen, kan drukne der. Dette er folkedrab. Dette er en politik, om hvilken folk for 70 år siden sagde: Aldrig mere! Og vi vil nu syng en patriotisk sang, som er passende til dette øjeblik.«

(Synger en sang).

Diane Sare: »For de af jer, der netop er kommet til, så er vi LaRouche-bevægelsen på Manhattan, og i dag, den 8. maj, og i morgen, den 9. maj, er 70-års dagen for sejren over fascismen i Europa. Det, som USA må vende tilbage til, er arven efter Alexander Hamilton, og der er et område, inden for hvilket dette ses meget tydeligt, og det er mht. spørgsmålet om vand. Som mange af jer ved, så oplever USA i øjeblikket en alvorlig tørke i Californien og andre vestlige stater. Og man har aviser, som *New York Times*, som er Wall Streets liberale, forlængede arm, der lægger skylden på de kapitalistiske kammersjukkens fråseri med ferskvandet. Hvad mener de? Landmændene. De siger, at det er oprørende, at landmændene insisterer på at producere 50 % af USA's fødevareforsyning af frugter, nødder og grøntsager. Hvad er guvernør Browns plan for Californien? Fald død om. Og hvis man siger, at mennesker ikke er årsag til den globale opvarmning, vil han få dig arresteret.

Kendsgerningen, som Alexander Hamilton og John Quincy Adams og Benjamin Franklin i særdeleshed vidste, er, at hvad der sker på Jorden ikke forårsages af det, der sker på Jorden. Det, der finder sted på Jorden, forårsages af mægtige kræfter i vores Mælkevej, som vi endnu ikke er herre over. Kosmisk stråling, som vi først nu begynder at forstå, forårsager dannelse af skyer, forårsager nedbør, forårsager forandringer i vejrmønstre. Kina forsker i dette; Rusland forsker i dette.

For at give jer et eksempel, så udførte nationen Mexico et eksperiment baseret på en russisk videnskabsmands arbejde, for at skyde ioner, dvs. elektrisk ladede partikler, op i atmosfæren. Det lykkedes dem at forøge nedbørsmængden fra 11 inches om året til 47 inches om året. Det lykkedes dem at forøge deres fødevareproduktion med 60 %. Så sandheden er den, at menneskeheden kan kontrollere vores vejr, til gavn for menneskeheden. Og vi kan gøre det muligt for 10 mia., eller 20 mia. eller 25 mia. mennesker at leve på denne planet med en højere levestandard, end vi har i dag. Men for at vi kan gøre dette, må vi afvise arven fra Wall Street. Vi må genindføre Glass/Steagall-bankloven og erklære disse kriminelle spekulanter på Wall Street bankerot. Og det amerikanske folk må ophøre med at være krystere og indrømme, at Barack Obama er en fascist, at Barack Obama bør smides ud af embedet, på samme måde, som vi besejrede nazisterne for 70 år siden. (Må jeg bede om noget vand! Undskyld, jeg mistede min stemme!)

Det er i dag 70-års dagen for sejren over fascismen. Og som afslutning vil jeg læse noget for jer fra en stor, amerikanske patriot og general, Douglas MacArthur. Dette er den tale, som Douglas MacArthur holdt på krigsskibet 'Missouri' efter Japans kapitulation, og Japan ville under alle omstændigheder have kapituleret, vi behøvede ikke at smide atombomberne, en historie til en anden dag; men MacArthur gjorde det meget klart, som jeg sagde i begyndelsen, at 80 millioner mennesker døde i Anden Verdenskrig, 80 millioner mennesker mistede livet for Wall Street og London, fordi Prescott Bush og Brown Brothers Harriman bragte nazisterne til magten. Men ved denne krigs afslutning sagde Douglas MacArthur, i uddrag:

'Vi har fået vores sidste chance. Hvis vi nu ikke udtænker et større og mere ligeværdigt system end krig, vil Dommedag stå for døren. Spørgsmålet er grundlæggende set teologisk og involverer en spirituel genoplussen og forbedring af den menneskelige karakter, der vil smelte sammen med vores næsten (...) fremskridt inden for videnskab, kunst og litteratur, og

alle materialistiske og kulturelle fremskridt i de seneste 2.000 år. Det må være af spirituel art, hvis vi skal redde det kødelige.'

Det er fra general Douglas MacArthur, september 1945.«

(Koret synger »Republikkens kampsang«, *Mine eyes have seen the coming of the glory of the Lord*)

Originalt trykt 1862 i *The Atlantic Monthly*

Mine eyes have seen the glory of the coming of the Lord:

He is trampling out the vintage where the grapes of wrath are stored;

He hath loosed the fateful lightning of His terrible swift sword:

His truth is marching on.

(Omkvæd)

Glory, glory, hallelujah!

Glory, glory, hallelujah!

Glory, glory, hallelujah!

His truth is marching on.

I have seen Him in the watch-fires of a hundred circling

camps,

They have builded Him an altar in the evening dews and damps;

I can read His righteous sentence by the dim and flaring
lamps:

His day is marching on.

Omkvæd

I have read a fiery gospel writ in burnished rows of steel:

“As ye deal with my condemners, so with you my grace shall
deal;

Let the Hero, born of woman, crush the serpent with His heel,

Since God is marching on.”

Omkvæd

He has sounded forth the trumpet that shall never call
retreat;

He is sifting out the hearts of men before His judgment-seat:

Oh, be swift, my soul, to answer Him! be jubilant, my feet!

His truth is marching on.

Omkvæd

In the beauty of the lilies Christ was born across the sea,

With a glory in His bosom that transfigures you and me:

As He died to make men holy, let us die to make men free,
While God is marching on.

Omkvæd

Leder fra LaRouche-bevægelsen 11. maj 2015: Vi er ved at vinde! Ingen forhandling. Begå ingen fejltagelser

Den forgangne weekends begivenheder fremstiller skarpt den strategiske situation. På den ene side, en massiv fremvisning af magt, demonstreret ved Moskvas højtideligholdelse af 70-års dagen for sejren i Anden Verdenskrig, med den russiske præsident Vladimir Putin i spidsen. Flertallet af menneskeheden deltog, repræsenteret ved militære enheder fra Rusland, Kina, Indien og andre BRIKS-nationer. Ved Putins side sad den kinesiske præsident Xi Jinping, der var i Moskva i de to foregående dage for at underskrive aftaler, der integrerer Kinas Et bælte, En vej-politik med Putins Eurasiske Union. På den anden side, de bemærkelsesværdigt fraværende, affældige ledere af det døende, transatlantiske system, der som ledere af en kollapsende, bankerot økonomi var hunderædde over, hvad Putin havde gennemført.

Dette kom tydeligt til udtryk gennem opførslen hos den tyske

kansler Angela Merkel, der, sammen med Obama og den franske præsident Hollande, boykottede højtidelighederne den 9. maj. Men hun rejste til Moskva dagen efter, for at forsøge at forhandle med Putin.

Merkel er i klemme, sagde LaRouche til sine medarbejdere i går. Den tyske situation befinder sig i krise. Det kan ikke fortsætte ad den nuværende vej. Måske er der andre folk i Tyskland, der vil være mere seriøse end Merkel, som jeg ikke stoler det mindste på.

LaRouche fortsatte: Merkel, der allerede har problemer, forsøger at finde en forhandling, der vil give Tyskland mulighed for at give efter på visse krav, som hun ønsker skal forhandles. Og det vil ikke virke. Det vil Rusland ikke acceptere.

Det, vi taler om her, er truslen om generel atomkrig. Og hele spørgsmålet frem til det aktuelle punkt har drejet sig om idéen om at få Rusland til at miste sin mulighed for at forsvare sig, og således forhandle ud fra disse betingelser. Det har været planen, og det har været politikken.

Der er utvivlsomt personer i Tyskland, der seriøst forsøger at skabe en endelig fred. Man behøver ingen forhandlinger; alle betingelserne for fred findes. Det er ikke nødvendigt med indrømmelser fra Rusland for at opnå dette. Det, der må ske, er, at der i Tyskland er folk, der forsøger at ødelægge grækerne, og en af betingelserne er, at Tyskland dropper angrebet på Grækenland. Det er prøven.

Vi er ved at vinde. Og derfor bliver de bange. De prøver på at forhandle. Og de håber, de kan få et smuthul, som Rusland ikke vil give dem ...

Se på det ud fra magtbalancen. Se på, hvad der er sket i Rusland i løbet af de seneste to uger. Hvad Rusland har gjort med støtte fra Indien og Kina direkte, med en massiv militæropvisning. Hvad har de gjort? De har skræmt livet af

Vesteuropa. Rent teknisk lever briterne på lånt tid. Men det, der skete, er, at den skotske historie ikke er forbi. Den såkaldte engelske sejr over den skotske frækhed vil ikke virke. Storbritannien er bankerot. Tyskland er på randen at bankerot pga. kollapset i den tyske økonomi. Frankrig er i en tilstand af kaos. Italien er næsten helt til rotterne. Og nu har vi en magt, Rusland, Kina, Indien med mere, dvs. også Egypten, hvilket betyder andre ting. Det, som det er lykkedes Putin at gennemføre, ikke som et nummer, men som politik, har truet og skræmt Vesteuropa fra vid og sans.

Det, vi må gøre, er simpelt hen at anerkende, at Rusland er gået af med sejren. Lad være med at prøve at udtænke nogle forhandlinger. Hvis Tyskland nu giver efter for Rusland, betyder det, at Tyskland måtte bryde med Storbritannien og Obamaregeringen. Og Kina ville kræve det samme. For Kina trues også.

Det britiske monarkis svækkede stilling indikeres også af afstemningen til fordel for det Skotske Nationalparti (SNP) i de nyligt afholdte valg til Det forenede Kongeriges nationale parlament. I dette valg fik SNP 56 af de i alt 59 skotske pladser og fejede fuldstændig det Britiske Labourparti af bordet. I et interview søndag sagde Nicola Sturgeon, lederen af SNP, at SNP vil udgøre hovedoppositionen til de Konservatives nedskæringspolitik, og at hun vil arbejde for en ny uafhængighedsresolution så tidligt som i 2017.

Det kunne ske meget tidligere, sagde LaRouche. Man må tænke på en ting. Det britiske Imperium er i fiaskoens gab. Hvad er Det britiske Imperium, der kontrollerer alt muligt, mht. onde mennesker, i alle dele af verden. Hvad er deres problem? Problemet er, at deres magt er i færd med at blive knust. Se! Vi befinder os i en strategisk situation, hvor vi har vundet en margin af indflydelse, vi ikke har haft i årevis. Og pludselig er det tilfaldet os, og nøglen ligger i den nylige fejring, centreret omkring Rusland. Fejringen centreret omkring Rusland, med disintegrationen af Ukraine, økonomisk og

på anden vis, og det store sammenbrud, der er på vej i Tyskland, og Italiens knuste økonomi, og krisen i Frankrig. Hvad fanden tror I, problemet er? At Putin repræsenterer en magt, der strategisk er ved at vinde.

Nøglen er, hvad vi gør. Den ekstremt fremtrædende og hurtige respons, med hvilken Sputnik News udsendte LaRouches bemærkninger om fejringen i Moskva, er særligt vigtig.

Og den måde, de responderede på mig (LaRouche), fra Rusland i denne weekend, omgående, og som blev offentliggjort af Rusland til os, og om os. Det siger noget, eller burde sige noget.

Vi er de eneste, der har en betydningsfuld respons i denne situation. Så lad os ikke ødelægge det. Lad os ikke begå nogen fejltagelser ved at skabe nogen fantasier. Situationen er fuldstændigt forståelig. Se på udstillingen af de russiske styrker og den måde, de blev fremstillet, samt de internationale styrker. Flertallet af den menneskelige befolkning marcherede i Moskva gennem deres repræsentation. Spørgsmålet er, at der er to alternativer til dette. Det ene er at forsøge at få Rusland til at trække sig selv ned. Det andet er at ødelægge alting og gå direkte til international krig. Situationen nu er den, at der lægges hindringer i vejen for Obamaregeringen, der er hovedinstrumentet i det internationale krigspotentiale. Og på den anden side er resten af planeten ikke parat til at gøre noget. De styrker, der marcherede i Rusland ved denne begivenhed, udgjorde den største alliance af styrker på denne planet, den, der har den militære kapacitet, der matcher den politiske styrke. Så vi bør ikke tænke, at vi kan behandle dette, som om der kommer et svar fra de tyske kræfter generelt. For de finansielle interesser i Tyskland vil blive udslettet, hvis de bøjer sig.

Under disse betingelser, på nuværende tidspunkt, vakler Det britiske Imperium stadig, klar til at falde. Sagen om Skotland er en udløsermekanisme, der har knust Englands interne magt som en enhed, økonomisk og politisk. Reaktionen er, at det, vi

har gjort, har virket. Det er ikke noget stort. Det er en lille ting. Men det er en vægtstang. Og vægtstangen er Manhattan.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

4. maj 2015:

Det er »Win-Win« for at stoppe »Kill-Kill«

Mens verden har kurs mod nogle uger, der er afgørende for Det britiske Imperiums desperate forsøg på at fremprovokere et opgør gennem økonomisk fascisme og atomkrig, udstedte Hung Tran, direktøren for Institutet for International Finans – IIF, også kendt som Ditchley-gruppen eller »bankierernes kartel« – en skarp advarsel om, at, hvis Grækenland skubbes ud af eurozonen ved at insistere på, at landets regering gennemtvinger umulige nedskæringsbetingelser, så »kunne der opstå tvivl om hele sammenhængen i den vestlige alliance«, og det kunne bringe hele det transatlantiske finanssystem til fald med kort varsel.

Dette er fuldstændigt sandt, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag. Hele systemet kan falde, hvad øjeblik, det skal være, og Grækenland kunne bliver aftrækkeren. Men, forklarede LaRouche, man behøver ikke få denne krise; den vil kun fremkomme, såfremt Europa fortsat forsøger at forpligte sig til et svindelnummer, som består i de falske, finansielle værdier i forbindelse med den græske og tilsvarende gæld. Dette svindelnummer består af alt, hvad Wall Street foretager sig.

Alt dette kan forandres gennem en tilbagevenden til Franklin

Roosevelts Glass/Steagall-politik. Glass/Steagall er toneangivende for alt det, der må gøres, og vi må presse på med det i USA og lægge alle vore kræfter bag et sådant fremstød, sagde LaRouche. Det er blevet gjort til det centrale spørgsmål i præsidentkampagnen af Martin O'Malley, hvis mission foreløbig er fin og kvalificerer ham til præsidentskabet. En sådan genindførelse af Glass/Steagall ville være meget smertefuld for Wall Street, men det er præcist, hvad landet og verden har brug for. O'Malley som potentiel præsidentkandidat med en kampagne for denne politik frembyder en global løsning.

Men vi kan ikke bare vente og se, om det sker, fortsatte LaRouche. Vi må gribe forebyggende ind, både mht. Glass/Steagall og den hermed tilknyttede politik for at løse den såkaldte »ferskvandskrise« gennem at rejse spørgsmålet om det galaktiske princip, som er blevet udarbejdet og fremlagt af LaRouches videnskabspolitiske team. Det er dette galaktiske, universelle, fysiske princip, der er årsag til vandcyklussen på Jorden, understregede LaRouche i dag, og ikke omvendt. Det, man skal tænke, er ikke på Jorden her og nu, men ud mod galaksen (mindst) og tænke frem 32 millioner år ud i fremtiden (mindst) for at danne sig et begreb om de universelle, skabende processer, der styrer de lokale, planetariske udviklinger i dag.

Som LaRouche erklærede det under drøftelser med sine medarbejdere her til eftermiddag:

»Der er ingen knaphed på vand. På planeten Jord er der ingen knaphed på vand! For knapheden på vand udgør en forbindelse mellem de overordnede kræfter, galaksen, og de lokale kræfter, som er planeten Jord. Planeten Jord er en mindre, underordnet enhed i det galaktiske system ... Og det eneste, vi behøver at gøre, er at tænke over den teknologi, som vi må anvende for at udnytte de fordele, som det galaktiske system frembyder. Det betyder mange ting, og mange formodninger hos en masse mennesker, i USA og andre steder,

må ændres.«

»Problemet er, at vi må få folk i USA i særdeleshed til at forlade den politik, som er den aktuelle politik under Obamaregeringen. Med andre ord, så må Obama fjernes fra [regeringsmagten i] USA. Det er den nødvendige handling ... Vi må ganske enkelt ændre USA's politik og USA's relation til andre nationer i det transatlantiske område. Vi må ændre vores politik i overensstemmelse med denne forudsætning. Og det kan lade sig gøre. Spørgsmålet er, vil det blive gjort? Og hvad der er vigtigere: Vil vi, som nation, få lov til, få tilladelse til at tage de skridt, der kan tages for at løse dette problem?«

Denne krise, og den foreliggende løsning, er grunden til, at briterne og Obama ønsker at dræbe, dræbe og dræbe, sagde LaRouche. Folk indser ikke, at Obama blot er en farlig idiot. De er forvirrede, fordi han udviser de kendetegn på magt, som er forbundet med det amerikanske præsidentskab. Men han er ikke en intellektuel person, uanset, hvor meget man strækker sin forestillingsevne; han er en tåbe, om end en farlig én af slagsen.

Briternes/Obamas 'kill-kill'-politik er deres svar på Kinas 'win-win'-strategi. Den udstilles gennem de fortsatte mord på migranter i Middelhavet, som er en direkte konsekvens af Obamas krig og statskup i Libyen i 2011, der igen var en direkte efterfølger for den britisk/amerikanske promovning af den tjetjenske opstand mod Rusland, der så levende blev fordømt af LaRouche i hans videoberetning, **»Storm over Asia«**, fra 1999.

Dette tjetjenske spørgsmål er stadig afgørende i dag som omdrejningspunkt for fremvæksten af den britisk-sponsorerede jihadist-terror, som stedfortræderkrig imod Rusland, og imod et civiliseret menneskebegreb generelt.

Denne 'kill-kill'-politik ses også i den seneste nedslagting

af yazidier (kurdisk stammefolk, hovedsageligt i Irak, -red.), udført af ISIS-udyrene, som Obama har bragt til magten tværs over hele Nordafrika og Sydvestasien. Og politikken er skarpt udstillet i det ukrainske brændpunkt for krig mod Rusland og Kina, hvor det samme slæng, som frembragte Anden Verdenskrigs nazister – dvs. Det britiske Imperium og Prescott Bush og hans lige – er fanatisk besluttet på at sikre, at ingen i dag vil fejre 70-året for sejren over deres nazister, med mindre disse samme nazister stoppes igen i dag.

»Er der noget at fejre?«, kan man næsten høre Dronningen (den britiske, -red.) mumle, med en vis irritation.

Foto: Franklin D. Roosevelt, USA's præsident 1933-45.

(FDR underskrev den 16. juni 1933 Glass/Steagall-loven, der var i kraft frem til 1999, og som indførte en skarp adskillelse mellem kommercielle banker med normal indlåns- og udlånsaktivitet, og så investeringsbanker, der promoverer hasarderet spekulation, der ikke investerer i et lands fysiske realøkonomi, herunder infrastruktur, og som, uden Glass/Steagall-loven, har adgang til almindelige indskydermidler til at spekulere med. (-red.))

**Stop 3. Verdenskrig:
Tidl. amerikanske og russiske
top-generaler:**

Hvordan man afværger atomkrig

23. apr. 2015 – Verden befinder sig på randen af en atomar Tredje Verdenskrig. De årsager, der sædvanligvis angives til konfrontationen mellem USA og Rusland, er nonsens. Det er snarere tilfældet, at der er nogle mennesker, der har planlagt, at dette skulle ske. »Vi befinder os på randen af en bogstavelig udslettelse, som et resultat af kædereaktionslignende virkninger« af Det britiske Imperiums og deres Wall Street-lakajers vanvid, sagde Lyndon LaRouche den 21. april. At de ikke vil opgive deres svindende greb om magten vil drive dem til, i desperation, at få Obama til at lancere Tredje Verdenskrig. »Dette er den første trussel om menneskets udslettelse i moderne, historisk tid«, konkluderede LaRouche.

Forhenværende næstformand for Generalstabscheferne, gen. James Cartwright, og pensionerede russiske general Vladimir Dvorkin, advarede, i en kronik den 19. april i *New York Times* med overskriften, »Hvordan man afværger atomkrig«, mod et meget sandsynligt scenarie for, hvordan Tredje Verdenskrig kunne indtræffe. Før han blev medlem af Generalstabten, var Cartwright kommandør for USA's Strategiske Kommando. I en lang karriere, der strakte sig fra 1958 til 2001, spillede Dvorkin en hovedrolle i Ruslands udvikling af sin ubådsbaserede atomafskrækkelse i 1960'erne, og senere i forhandlingerne om strategiske våben i 1970'erne. Dette er to mænd, der har et intimt kendskab til deres respektive landes strategiske atomstyrker, inklusive kommando- og kontrolsystemerne over disse styrker.

I deres kronik foreslog Cartwright og Dvorkin, at både USA og Rusland burde eliminere konceptet om affyring-efter-varsel fra deres atomstrategier. De bemærker i begyndelsen de voksende, strategiske spændinger mellem USA og Rusland – spændinger, som diplomatisk aktivitet har gjort meget lidt for at lette. »Dette gør det så meget desto mere afgørende for Rusland og

USA at tale sammen, for at lette presset om at 'bruge eller spille' atomstyrker under en krise og minimere risikoen for affyring ved en fejltagelse«, skriver de. »Kendsgerningen er, at vi stadig lever med atomangrebsdoktrinen fra den Kolde Krig, der dikterede tre strategiske valgmuligheder; førsteangreb, affyring efter varsel og gengældelse efter angreb.« De går videre med at fokusere på affyring efter varsel, hvilket giver en meget stor risiko for affyring ved en fejltagelse, eller affyring baseret på forkerte informationer – og risikoen forværres af korte varslingsstider og Ruslands kompromitterede advarselssystemer (Rusland har i øjeblikket ingen satellitter for tidlig advarsel og er udelukkende afhængig af jordbaserede radarsystemer). Som resultat er tidsfristerne, skriver de, »meget sammenpressede og mulighederne for dårligt overvejede beslutninger meget reelle.«

»Denne risiko burde motivere præsidenterne for Rusland og USA til sammen at beslutte at eliminere konceptet om affyring efter varsel fra deres atomstrategier«, skriver de. »De bør genetablere dialog direkte mellem landenes militær, der blev suspenderet pga. Ukraine-krisen, for at forfølge denne tilbagetrækning som en hasteprioritering.« Sådanne forhandlinger er imidlertid meget lidt sandsynlige, så længe den gale Barack Obama er præsident for USA.

»Under perioder med forhøjede spændinger og nedsat beslutningstid vokser sandsynligheden for menneskelige og tekniske fejl i kontrolsystemerne«, konkluderede de. »Affyring efter varsel er et levn fra koldkrigstidens strategi, og det repræsenterer en risiko, der langt overgår dets værdi. Vore ledere må som en hastesag tale sammen og, håber vi, enes om at skrotte denne overflødige fremgangsmåde, før der sker en ødelæggende fejl.«

Nu kan ingen sige, de ikke er blevet advaret.

Foto: En del af det antennesystem, der udgjorde det russiske tidlige advarselssystem fra koldkrigsæraen.